

OCENA

**startu reprezentacji Polski w wioślarstwie
w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata
Płowdiw (Bułgaria)
22-26.07.2015**

2015 Under 23 Cham

a

PRINT

Kafue
River & Rowing
Centre

PLOVDIV
ANCIENT AND ETERNAL

PLOVDIV
ANCIENT AND ETERNAL

World
rowing

МИНИСТЕРСТВО НА ФИЗИЧЕСКО
ВЪЗПИТАНИЕ И СПОРТА

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata**

22 – 26 lipca 2015

Płowdiw (Bułgaria)

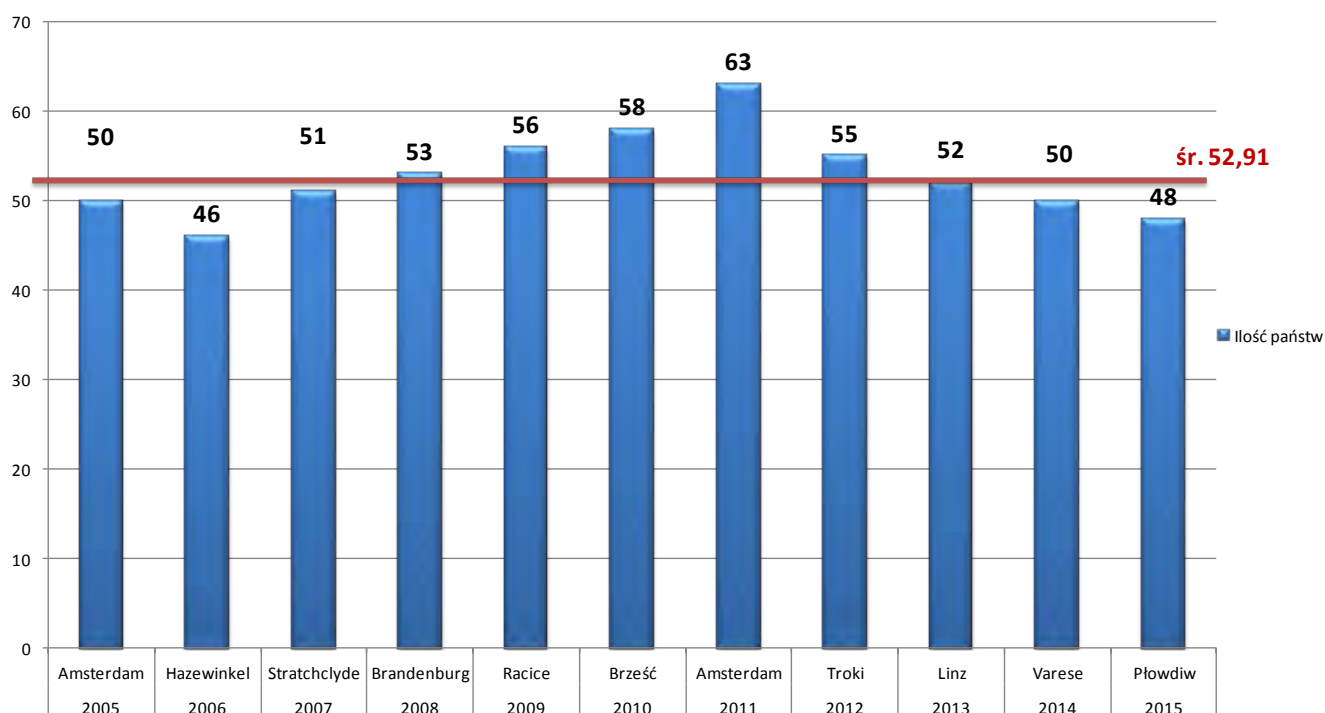
I. WSTĘP

Tegoroczne Młodzieżowe Mistrzostwa Świata rozegrane zostały w bułgarskim Płowdiw pomiędzy 22, a 26 lipca i były jedenastymi z kolei rozegranymi pod tą nazwą. Geneza powołania Młodzieżowych Mistrzostw Świata sięga roku 1976. W latach 1976-1991 rozgrywana była impreza pod nazwą Mecz Seniorów, w której uczestniczyły młodzieżowe reprezentacje państw dawnego bloku gospodarczego Europy Zachodniej, który funkcjonował pod nazwą Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (w skrócie EWG). W latach 1992-2000 dawny Mecz Seniorów zmienił nazwę na Puchar Narodów i był otwarty także dla państw spoza EWG pod warunkiem, że zostali członkiem osobnej organizacji o tej samej, co same regaty nazwie. Od 2001 roku nadzór merytoryczny nad imprezą przejęła Międzynarodowa Federacja Wioślarska FISA, nazywając ją początkowo Światowymi Regatami do lat 23, a od 2005 roku Młodzieżowymi Mistrzostwami Świata poniżej 23 lat.

Była to trzecia w ostatnich latach impreza rangi mistrzowskiej rozgrywana na torze w Płowdiw. Poprzednimi były Mistrzostwa Europy Seniorów w 2011 roku i Mistrzostwa Świata Juniorów oraz Seniorów w konkurencjach nieolimpijskich w 2012 roku. Należy jeszcze wspomnieć o dawniejszych czyli Mistrzostwach Świata Juniorów w 1999 roku.

Wystartowało w nich 817 zawodniczek i zawodników z 48 państw i była to jedna z najmniejszej ilości startujących państw od czasu rozgrywania tej imprezy pod nazwą Młodzieżowych Mistrzostw Świata, czyli od roku 2005. Jedynie w drugich mistrzostwach w 2006 roku w belgijskim centrum sportowym Hazewinkel brało udział o dwa państwa mniej.

Ilość państw biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2015

Rekordowe ilości uczestniczących państw tworzą z reguły małe federacje nie mające zbyt wielkich budżetów i przyjeżdżają jedynie na zaproszenie organizatora pod warunkiem pokrycia przez niego wszelkich kosztów startowych, łącznie z wypożyczeniem łodzi. Tak więc zależy to głównie od tego jakich sponsorów pozyska organizator, przeznaczających swoje pieniądze na program rozwoju wioślarstwa. Natomiast nie ma to wpływu na poziom sportowy mistrzostw, gdyż wszystkie federacje stanowiące o sile wioślarstwa i tak biorą w nich udział.

W Młodzieżowych Mistrzostwach Świata rozgrywanych jest 21 konkurencji, a wśród nich

- 14 konkurencji olimpijskich, sześć kobiecych i osiem męskich

Konkurencje kobiece:

- jedynka
- dwójka podwójna
- dwójka bez sterniczki
- czwórka podwójna
- ósemka
- dwójka podwójna wagi lekkiej

Konkurencje męskie:

- jedynka
- dwójka podwójna
- dwójka bez sternika
- czwórka bez sternika
- czwórka podwójna
- ósemka
- dwójka podwójna wagi lekkiej
- czwórka bez sternika wagi lekkiej

- 7 konkurencji nieolimpijskich, trzy kobiece i cztery męskie

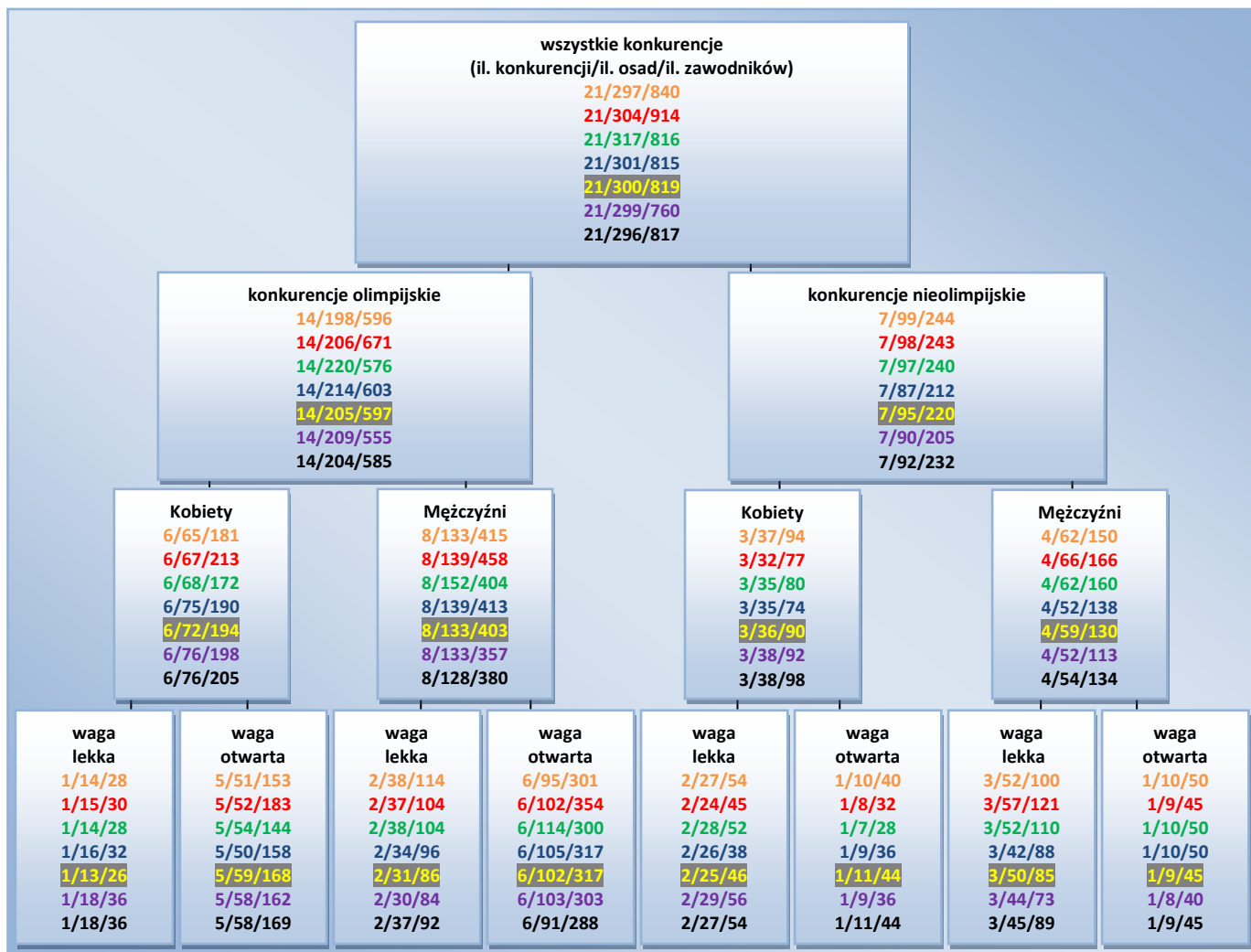
Konkurencje kobiece:

- jedynka wagi lekkiej
- czwórka podwójna wagi lekkiej
- czwórka bez sterniczki

Konkurencje męskie:

- jedynka wagi lekkiej
- dwójka bez sternika wagi lekkiej
- czwórka podwójna wagi lekkiej
- czwórka ze sternikiem

Łącznie zgłoszono 296 osad. Podział zawodników i osad ze względu na płeć i kategorię wagową startujących w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Płowdiw przedstawiono na poniższym diagramie, zestawiając go przy tym dla porównania z podobnymi danymi ostatnich sześciu lat, co pozwala na zaobserwowanie tendencji zmian w poszczególnych grupach.

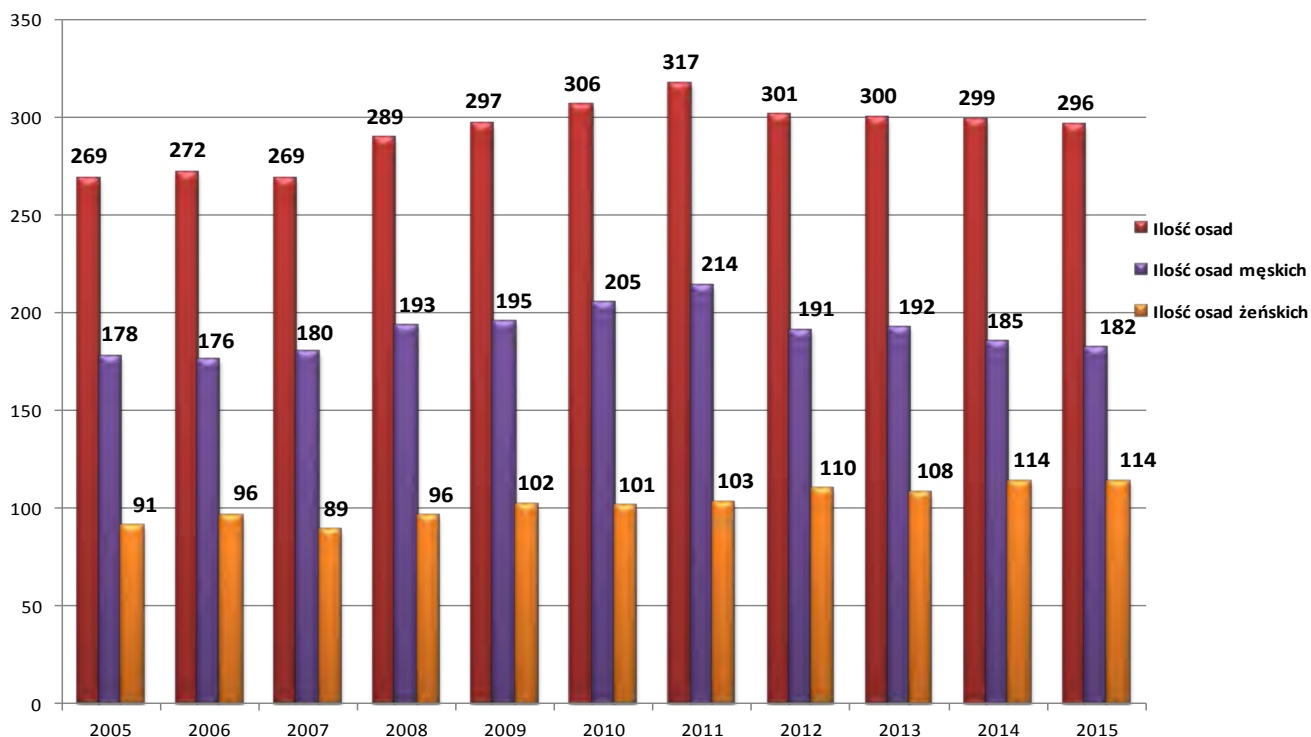

KOLOR POMARAŃCZOWY	– 2009 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Racicach
KOLOR CZERWONY	– 2010 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Brześciu
KOLOR ZIELONY	– 2011 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Amsterdamie
KOLOR GRANATOWY	– 2012 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Trokach
KOLOR ŻÓŁTY	– 2013 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Linz
KOLOR FIOLETOWY	– 2014 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Varese
KOLOR CZARNY	– 2015 rok Mistrzostwa Świata do lat 23 w Płowdiw

Z diagramu widać, że ilość zgłaszanych osad oraz startujących zawodniczek i zawodników ustabilizował się na mniej więcej podobnym poziomie.

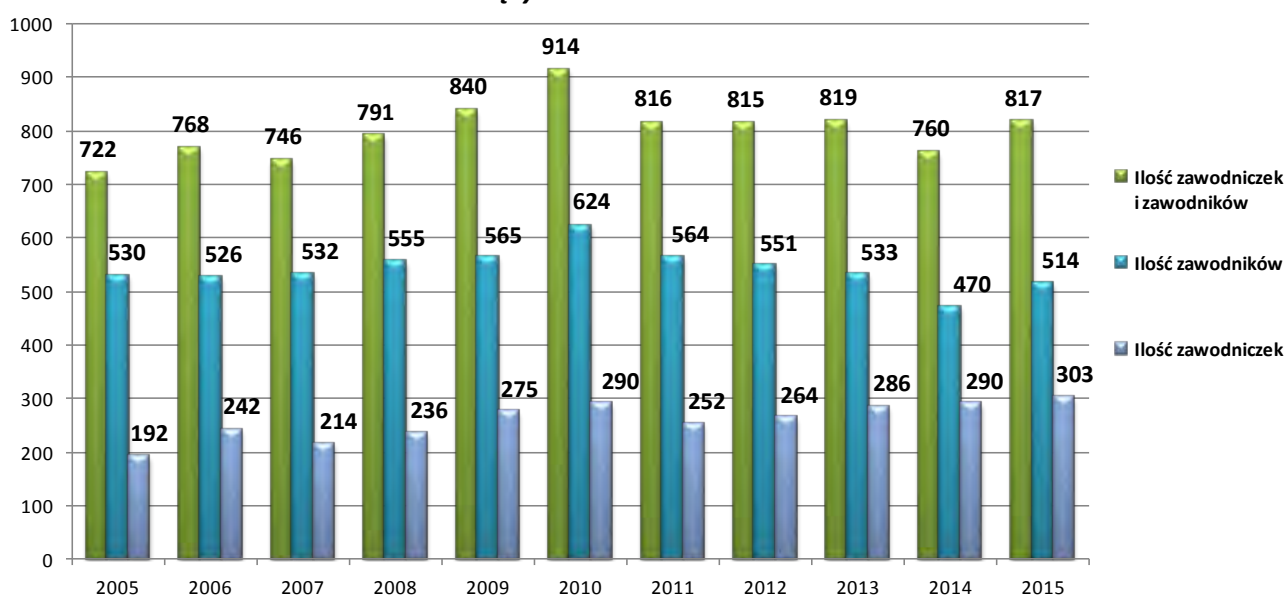
Kolejno w poniższych diagramach przedstawiono udziały liczbowe i procentowe w poszczególnych latach od rozpoczęcia rozgrywania Młodzieżowych Mistrzostw Świata tj. od 2005 roku, a także podział startujących zawodniczek i zawodników z podziałem na płeć.

Ilość osad biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2015

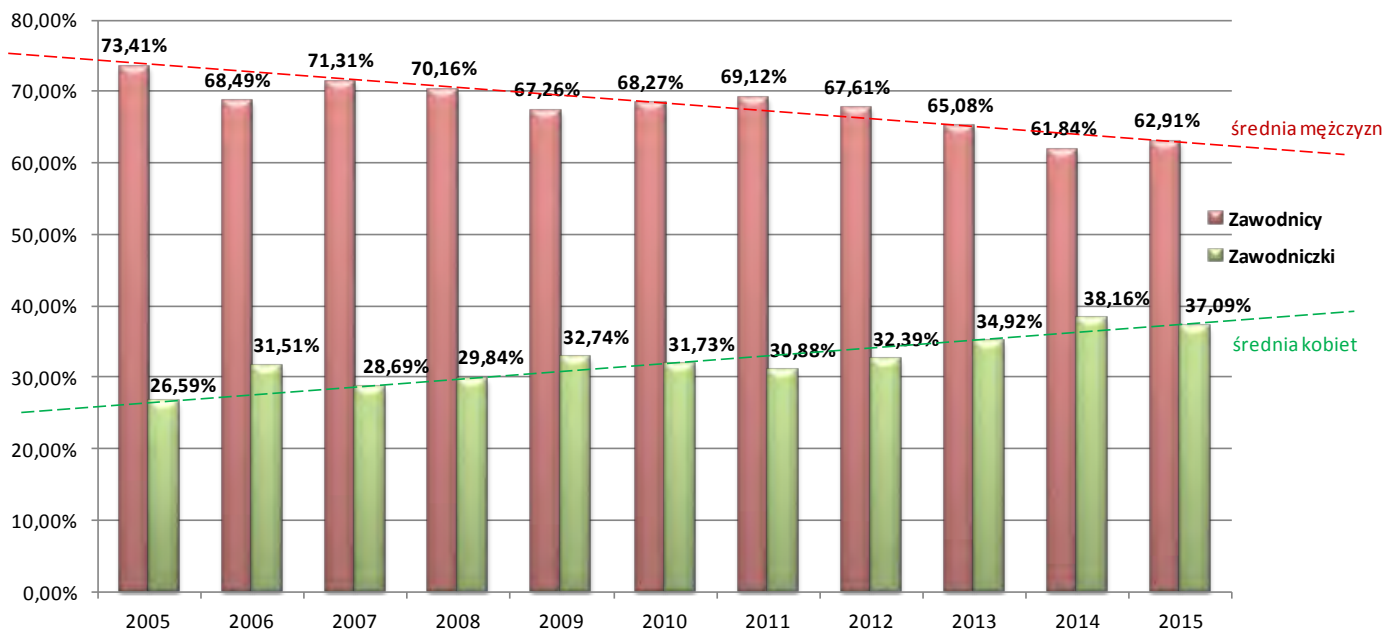
Warty zauważenia jest fakt, że drugi rok z rzędu wystartowała identyczna ilość osad kobiecych. Jest to wyrównanie rekordowej ilości i jest zgodne z polityką prowadzoną przez Międzynarodową Federację Wioślarską FISA w ramach wyrównywania szans kobiet i mężczyzn. Już zmieniono profil procentowy udziału kobiet i mężczyzn startujących w wioślarskich regatach olimpijskich.

Ilość zawodników i zawodniczek biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2015

W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata wystartowała, zgodnie z tendencją, rekordowa ilość kobiet.

Procentowy udział zawodniczek i zawodników wśród biorących udział w Mistrzostwach Świata do lat 23 w latach 2005-2015

Wśród 21 rozgrywanych konkurencji w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata jest 9 konkurencji żeńskich, co stanowi 43% ogółu i podobny jest potencjalny udział kobiet w pełnej reprezentacji młodzieżowej, która liczy 69 zawodniczek i zawodników, a w tym 29 kobiet, stanowiąc 42% całości.

Największa ilość zgłoszonych osad była kolejno w następujących konkurencjach:

L.p.	Konkurencja	Ilość startujących osad
1	Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	28
2	Jedynka mężczyzn	23
3	Jedynka wagi lekkiej mężczyzn	21
4-6	Jedynka wagi lekkiej kobiet Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet Dwójka podwójna mężczyzn	18
7	Dwójka podwójna kobiet	15
8-9	Czwórka podwójna mężczyzn Dwójka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn	14
10-11	Jedynka kobiet Dwójka bez sternika mężczyzn	13
12-14	Dwójka bez sterniczki kobiet Czwórka podwójna kobiet Czwórka bez sternika mężczyzn	12
15-16	Czwórka bez sterniczki kobiet Ósemka mężczyzn	11
17	Czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	10
18-20	Czwórka ze sternikiem mężczyzn Czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet Czwórka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn	9
21	Ósemka kobiet	6

W stosunku do roku ubiegłego zdecydowanie wzrosła ilość startujących dwójek podwójnych wagi lekkiej mężczyzn (z 18 osad do 28 osad), czwórek podwójnych wagi lekkiej mężczyzn (z 5 do 10 osad), dwójek podwójnych kobiet (wzrost o 4 osady), czwórek podwójnych kobiet (wzrost o 3 osady), czwórek bez sterniczki kobiet (wzrost o 2 osady) i czwórek ze sternikiem mężczyzn i męskich ósemek (wzrost o 1 osadę). Najbardziej zmalała ilość skifistek (z 21 w ub. roku do 13 w tegorocznych mistrzostwach), jedynek mężczyzn (z 29 do 23) i jedynek wagi lekkiej mężczyzn (z 25 do 21), dwójek bez sternika mężczyzn i czwórek bez sternika wagi lekkiej mężczyzn (spadek o 3 osady), dwójek podwójnych mężczyzn (spadek o 2 osady), a jedynek wagi lekkiej kobiet, czwórek podwójnych mężczyzn i ósemek kobiet wystartowało w tym roku o jedną mniej osadę. W czterech konkurencjach: dwójce wagi lekkiej kobiet, dwójce bez sternika wagi lekkiej mężczyzn, dwójce bez sterniczki kobiet i czwórce podwójnej wagi lekkiej kobiet wystartowała w tym roku identyczna jak w poprzednich ilość osad.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	21
2	USA	20
3	Włochy	18
4	Wielka Brytania	13
5	Francja	12
6-7	Rosja, Ukraina	11
8-9	Australia, Rumunia	10
10-11	Bułgaria, Norwegia	9
12	Węgry	8
13-17	Austria, Holandia, Kanada, Nowa Zelandia, Polska	7
18-22	Białoruś, Chiny, Dania, Japonia, Szwajcaria	6
23-29	Chorwacja, Czechy, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Mołdawia, Szwecja	5
30-31	Grecja, Łotwa	4
32-38	Brazylia, Korea Płd., Paragwaj, Serbia, Słowenia, Tunezja, Turcja	3
39-43	Estonia, Finlandia, Portugalia, Tajlandia, Wietnam	2
44-48	Belgia, Kazachstan, Monako, Słowacja, Zimbabwe	1

Komplet osad, jak co roku i to w Mistrzostwach Świata wszystkich grup wiekowych, jako jedyni zgłosili Niemcy. W poprzednim roku ze względu na rozgrywane Młodzieżowe Mistrzostwa Świata u siebie maksymalną ilość osad mieli także Włosi. Na drugim miejscu w tym zestawieniu znaleźli się Amerykanie z 20 osadami, którzy w Płowdiw nie mieli jedynie męskiej czwórki podwójnej. Amerykanie podobnie w roku ubiegłym także mieli 20 osad, ale tam nie mieli męskiej czwórki podwójnej wagi lekkiej. Włosi tym razem nie zgłosili trzech - męskiej dwójki bez sternika oraz kobiecych - czwórki podwójnej i ósemki. Kolejna czwarta Wielka Brytania podobnie w tym i w ubiegłym roku wystawiła trzynaście załóg, tak samo jak następna Francja w obu latach po 12 osad. Tą samą ilość utrzymała, nie planując tego, Polska, która miała w ostatnich dwóch latach po 7 łodzi, utrzymując się na podobnym miejscu tego zestawienia. W ubiegłorocznych mistrzostwach znajdując się w grupie państw na 16-21 miejscu, a w tym roku także w grupie państw na 13-17 miejscu.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	9
3	Włochy	7
4	Rosja	6
5-6	Rumunia, Wielka Brytania	5
7-11	Australia, Chiny, Francja, Nowa Zelandia, Ukraina	4
12-20	Bułgaria, Dania, Grecja, Holandia, Kanada, Norwegia, Polska , Szwajcaria, Węgry	3
21-30	Austria, Białoruś, Czechy, Japonia, Korea Płd., Litwa, Łotwa, Mołdawia, Paragwaj, Szwecja	2
31-36	Brazylia, Chorwacja, Hiszpania, Tajlandia, Tunezja, Wietnam	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	12
2-3	USA, Włochy	11
4-5	Francja, Wielka Brytania	8
6	Ukraina	7
7-9	Australia, Bułgaria, Norwegia	6
10-14	Austria, Irlandia, Rosja, Rumunia, Węgry	5
15-21	Białoruś, Chorwacja, Hiszpania, Holandia, Japonia, Kanada, Polska	4
22-31	Czechy, Dania, Litwa, Mołdawia, Nowa Zelandia, Serbia, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Turcja	3
32-38	Brazylia, Chiny, Estonia, Finlandia, Łotwa, Portugalia, Tunezja	2
39-48	Belgia, Grecja, Kazachstan, Korea Płd., Monako, Paragwaj, Słowacja, Tajlandia, Wietnam, Zimbabwe	1

Wśród uczestniczących w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata państw dwanaście z nich: Belgia, Estonia, Finlandia, Irlandia, Kazachstan, Monako, Portugalia, Serbia, Słowacja, Słowenia, Turcja oraz Zimbabwe miało tylko męskie osady.

W ogólnej ilości rozgrywanych konkurencji jest 43% żeńskich i 57% męskich. Polska zgłaszając 7 osad, w tym 3 żeńskie i 4 męskie, dokładnie ten stosunek zachowuje, dostosowując się tym samym do obowiązującej tendencji.

W ostatnich dziesięciu latach kolejno Polska wystawiała do Młodzieżowych Mistrzostw Świata następującą ilość osad.

Rok	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Ogółem	8	8	8	6	6	5	7	7	7	7	7
Kobiety	3	3	4	3	3	2	2	3	3	3	3
Mężczyźni	5	5	4	3	3	3	5	4	4	4	4

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	14
2	USA	13
3	Włochy	11
4-5	Bułgaria, Wielka Brytania	9
6-7	Rosja, Rumunia	8
8-10	Norwegia, Polska , Ukraina	7
11-12	Australia, Francja	6
13-17	Białoruś, Chiny, Hiszpania, Nowa Zelandia, Węgry	5
18-27	Chorwacja, Czechy, Dania, Holandia, Irlandia, Kanada, Litwa, Łotwa, Mołdawia, Szwajcaria	4
28-30	Japonia, Serbia, Szwecja	3
31-39	Austria, Brazylia, Estonia, Finlandia, Grecja, Korea Płd., Paragwaj, Słowenia, Tajlandia	2
40-46	Kazachstan, Monako, Portugalia, Tunezja, Turcja, Wietnam, Zimbabwe	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	6
3-5	Chiny, Rosja, Włochy	4
6-12	Australia, Bułgaria, Norwegia, Nowa Zelandia, Polska , Rumunia, Wielka Brytania	3
13-22	Białoruś, Dania, Francja, Grecja, Holandia, Kanada, Łotwa, Mołdawia, Szwajcaria, Ukraina	2
23-33	Brazylia, Chorwacja, Czechy, Hiszpania, Japonia, Korea Płd., Litwa, Paragwaj, Szwecja, Tajlandia, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	8
2-3	USA, Włochy	7
4-5	Bułgaria, Wielka Brytania	6
6-7	Rumunia, Ukraina	5
8-14	Francja, Hiszpania, Irlandia, Norwegia, Polska , Rosja, Węgry	4
15-20	Australia, Białoruś, Chorwacja, Czechy, Litwa, Serbia	3
21-33	Austria, Dania, Estonia, Finlandia, Holandia, Japonia, Kanada, Łotwa, Mołdawia, Nowa Zelandia, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja	2
34-45	Brazylia, Chiny, Kazachstan, Korea Płd., Monako, Paragwaj, Portugalia, Tajlandia, Tunezja, Turcja, Wietnam, Zimbabwe	1

Dwa państwa - Belgia i Słowacja nie miały żadnej swojej załogi w konkurencjach olimpijskich. Zgłosiły one śladowo po jednej osadzie w konkurencjach nieolimpijskich. Belgowie męską czwórkę podwójną wagi lekkiej, a Słowacy tylko skifistę wagi lekkiej. Dziwi szczególnie postawa tych pierwszych, którzy mają szereg klubów wioślarskich z jednej strony oraz kilku działaczy w najwyższych władzach FISA, aby oni dla odmiany nie poruszyli swoistego marazmu szkoleniowego.

Nasz federacja przyjęła zasadę, zgodną zresztą z polityką finansowania sportu wyczynowego w naszym kraju, aby przygotowywać i zgłaszać osady głównie w konkurencjach olimpijskich. Wyjątkiem mogą być przypadki osad rokujących nadzieje medalowe w konkurencjach nieolimpijskich lub uzasadnione szkoleniowo jako zaplecze do pierwszoplanowych załóg w konkurencjach olimpijskich.

Traktując także tę grupę wiekową jako najtrudniejszy okres przejściowy pomiędzy okresem reprezentacji juniorskiej, a docelowo reprezentację seniorską - głównie olimpijską, prowadzona jest w naszym wioślarstwie polityka budowy przede wszystkim w pierwszej kolejności największych osad w danej grupie szkoleniowej, ósemek i czwórek. Celem jest objęcie opieką szkoleniową, w tym trudnym dla młodego zawodnika okresie, jak największą ilość utalentowanych zawodników. Wyjątkiem od tej zasady mogą być inne, mniejsze łodzie, pod warunkiem ich wysokiego poziomu sportowego, dającego także nadzieję na walkę o pozycje medalowe.

Dlatego wszystkie siedem osad zgłoszonych w tym roku do Młodzieżowych Mistrzostw Świata są w konkurencjach olimpijskich. Stąd i pozycja Polski w zestawieniu państw mających swe załogi w tych konkurencjach jest zdecydowanie wyższa w porównaniu do zestawienia ogólnego. Nasza reprezentacja od lat znajduje się w pierwszej ósemce państw rywalizujących w tych mistrzostwach.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	7
4	Francja	6
5	Austria	5
6-8	Australia, Ukraina, Wielka Brytania	4
9-13	Holandia, Japonia, Kanada, Rosja, Węgry	3
14-22	Dania, Grecja, Norwegia, Nowa Zelandia, Rumunia, Szwajcaria, Szwecja, Tunezja, Turcja	2
23-37	Belgia, Białoruś, Brazylia, Chiny, Chorwacja, Czechy, Irlandia, Korea Płd., Litwa, Mołdawia, Paragwaj, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Wietnam	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	3
4-10	Austria, Francja, Rosja, Rumunia, Ukraina, Węgry, Wielka Brytania	2
11-25	Australia, Czechy, Dania, Grecja, Holandia, Japonia, Kanada, Korea Płd., Litwa, Nowa Zelandia, Paragwaj, Szwajcaria, Szwecja, Tunezja, Wietnam	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Francja, Niemcy, USA, Włochy	4
5-6	Australia, Austria	3
7-13	Holandia, Japonia, Kanada, Norwegia, Turcja, Ukraina, Wielka Brytania	2
14-31	Belgia, Białoruś, Brazylia, Chiny, Chorwacja, Dania, Grecja, Irlandia, Mołdawia, Nowa Zelandia, Portugalia, Rosja, Słowacja, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Tunezja, Węgry	1

Pełna reprezentacja na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata liczy 69 osób, natomiast w konkurencjach olimpijskich 48 osób. Ilość osad w danej reprezentacji nie zawsze przecież odzwierciedla wielkość reprezentacji. Są przecież chociażby jedyneki i ósemki. W obu przypadkach niby dwie osady, a różnica w wielkości reprezentacji to 18 zawodniczek i zawodników, a tym samym i koszty całkiem inne z jednej strony, ale i potencjał z drugiej.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	69
2	USA	65
3	Włochy	54
4	Wielka Brytania	51
5	Francja	43
6	Rosja	36
7	Ukraina	34
8	Rumunia	33
9-10	Australia, Bułgaria	28
11-12	Kanada, Polska	24
13-14	Białoruś, Nowa Zelandia	23
15	Holandia	19
16-17	Austria, Węgry	18
18-19	Dania, Norwegia	17
20	Chorwacja	16
21	Chiny	15
22	Hiszpania	14
23	Czechy	13
24-25	Japonia, Szwajcaria	12
26	Irlandia	10
27-29	Grecja, Litwa, Turcja	9
30	Mołdawia	8
31-34	Brazylia, Łotwa, Słowenia, Szwecja	6
35	Serbia	5
36-41	Belgia, Estonia, Korea Płd., Paragwaj, Tajlandia, Tunezja	4
42-44	Finlandia, Portugalia, Wietnam	3
45-48	Kazachstan, Monako, Słowacja, Zimbabwe	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	29
3-4	Rosja, Wielka Brytania	21
5	Włochy	16
6	Francja	14
7	Rumunia	13
8-10	Australia, Holandia, Nowa Zelandia	12
11	Białoruś	11
12-13	Chiny, Kanada	10
14-16	Dania, Polska, Ukraina	8
17-19	Grecja, Szwajcaria, Węgry	7
20	Bułgaria	6
21-23	Austria, Czechy, Norwegia	5
24-26	Japonia, Łotwa, Mołdawia	3
27-34	Brazylia, Chorwacja, Hiszpania, Korea Płd., Litwa, Paragwaj, Szwecja, Tajlandia	2
35-36	Tunezja, Wietnam	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	40
2	Włochy	38
3	USA	36
4	Wielka Brytania	30
5	Francja	29
6	Ukraina	26
7	Bułgaria	22
8	Rumunia	20
9-10	Australia, Polska	16
11	Rosja	15
12-13	Chorwacja, Kanada	14
14	Austria	13
15-17	Białoruś, Hiszpania, Norwegia	12
18-19	Nowa Zelandia, Węgry	11
20	Irlandia	10
21-23	Dania, Japonia, Turcja	9
24	Czechy	8
25-26	Holandia, Litwa	7
27	Słowenia	6
28-31	Chiny, Mołdawia, Serbia, Szwajcaria	5
32-35	Belgia, Brazylia, Estonia, Szwecja	4
36-39	Finlandia, Łotwa, Portugalia, Tunezja	3
40-44	Grecja, Korea Płd., Paragwaj, Tajlandia, Wietnam	2
45-48	Kazachstan, Monako, Słowacja, Zimbabwe	1

Założeniem szkoleniowym kwalifikujących poszczególne załogi do startu w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata jest teoretyczna chociażby szansa na zajęcie miejsca w pierwszej ósemce mistrzostw, określana przez trenerów na podstawie głównie dwóch startów w Essen lub w Duisburgu oraz Ratzeburgu. Oczywiście to zadanie nie zawsze jest wypełniane. Jednak Związek każdego roku stara się wystawić chociażby po jednej osadzie z każdej grupy treningowej - wiosł w długich i krótkich kobiet i mężczyzn oraz wagi lekkiej kobiet i mężczyzn. To założenie także nie w każdym roku jest zrealizowane ze względu na brak kandydatów na odpowiednim poziomie sportowym. Do mistrzostw tego roku wystawiono 24 osoby, co było jedną z najmniejszych reprezentacji zgłaszanych przez nas od czasu rozgrywania ich pod nazwą Młodzieżowych Mistrzostw Świata, czyli od 2005 roku.

**ILOŚĆ STARTUJĄCYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW W REPREZENTACJI POLSKI
W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2005-2015**

Rok	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Ogółem	29	26	33	30	27	22	28	26	29	31	24
Kobiety	7	7	14	13	12	5	5	7	10	15	8
Mężczyźni	29	19	19	17	15	17	23	19	19	16	16

Średnia ilość reprezentacji w tych latach wynosi 27,72, wśród kobiet 9,36, a mężczyzn 18,27 osób.

Największe reprezentacje w tegorocznych mistrzostwach to Niemcy (kompletna), USA, Włochy i Wielka Brytania mające co najmniej $\frac{3}{4}$ pełnego składu. Kolejne trzy - Francja, Rosja i Ukraina miały co najmniej połowę maksymalnego składu. Polska zgłaszając łącznie 24 osoby wykorzystwała zaledwie $\frac{1}{3}$ możliwości. Ale dlatego, że zgłosiliśmy tylko osady w konkurencjach olimpijskich, to w oddzielnym zestawieniu dotyczącym wyłącznie tych konkurencji nasza reprezentacja zajmuje zgoła odmienną pozycję.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	48
2	USA	44
3	Wielka Brytania	37
4	Włochy	33
5	Rosja	30
6-7	Bułgaria, Rumunia	28
8	Polska	24
9-10	Francja, Ukraina	23
11	Białoruś	18
12	Australia	16
13-14	Chorwacja, Holandia	15
15-19	Chiny, Hiszpania, Kanada, Norwegia, Nowa Zelandia	14
20	Czechy	12
21-23	Dania, Irlandia, Węgry	9
24-25	Japonia, Litwa	8
26-27	Mołdawia, Szwajcaria	7
28-30	Austria, Grecja, Łotwa	6
31-32	Serbia, Słowenia	5
33-36	Brazylia, Estonia, Szwecja, Tajlandia	4
37-39	Finlandia, Korea Płd., Paragwaj	3
40-43	Portugalia, Tunezja, Turcja, Wietnam	2
44-46	Kazachstan, Monako, Zimbabwe	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy, USA	20
3	Rosja	16
4	Wielka Brytania	13
5-6	Białoruś, Holandia	11
7	Chiny	10
8-11	Australia, Nowa Zelandia, Polska , Rumunia	8
12	Włochy	7
13-16	Bułgaria, Francja, Grecja, Kanada	6
17	Norwegia	5
18-19	Czechy, Dania	4
20-23	Łotwa, Mołdawia, Szwajcaria, Ukraina	3
24-29	Brazylia, Chorwacja, Hiszpania, Japonia, Tajlandia, Węgry	2
30-33	Korea Płd., Litwa, Paragwaj, Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	28
2	Włochy	26
3-4	USA, Wielka Brytania	24
5	Bułgaria	22
6-7	Rumunia, Ukraina	20
8	Francja	17
9	Polska	16
10	Rosja	14
11	Chorwacja	13
12	Hiszpania	12
13-14	Irlandia, Norwegia	9
15-17	Australia, Czechy, Kanada	8
18-20	Białoruś, Litwa, Węgry	7
21-23	Austria, Japonia, Nowa Zelandia	6
24-26	Dania, Serbia, Słowenia	5
27-31	Chiny, Estonia, Holandia, Mołdawia, Szwajcaria	4
32-34	Finlandia, Łotwa, Szwecja	3
35-42	Brazylia, Korea Płd., Paragwaj, Portugalia, Tajlandia, Tunezja, Turcja, Wietnam	2
43-45	Kazachstan, Monako, Zimbabwe	1

Polska w konkurencjach olimpijskich wystawiła w tym roku dokładnie połowę maksymalnego składu reprezentacji młodzieżowej.

W konkurencjach nieolimpijskich największe reprezentacja mieli tym razem Niemcy, Włosi i USA - maksymalnie po 21 zawodniczek i zawodników oraz Francuzi, którzy nie przywieźli jedynie skifistki wagi lekkiej.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓLEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	21
4	Francja	20
5	Wielka Brytania	14
6-7	Australia, Austria	12
8	Ukraina	11
9	Kanada	10
10-11	Nowa Zelandia, Węgry	9
12	Dania	8
13	Turcja	7
14	Rosja	6
15-17	Białoruś, Rumunia, Szwajcaria	5
18-20	Belgia, Holandia, Japonia	4
21-22	Grecja, Norwegia	3
23-25	Brazylia, Szwecja, Tunezja	2
26-37	Chiny, Chorwacja, Czechy, Irlandia, Korea Płd., Litwa, Mołdawia, Paragwaj, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Wietnam	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	9
4-5	Francja, Wielka Brytania	8
6-10	Austria, Rosja, Rumunia, Ukraina, Węgry	5
11-15	Australia, Dania, Kanada, Nowa Zelandia, Szwajcaria	4
16-25	Czechy, Grecja, Holandia, Japonia, Korea Płd., Litwa, Paragwaj, Szwecja, Tunezja, Wietnam	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Francja, Niemcy, USA, Włochy	12
5	Australia	8
6-7	Austria, Turcja	7
8-10	Kanada, Ukraina, Wielka Brytania	6
11-12	Białoruś, Nowa Zelandia	5
13-15	Belgia, Dania, Węgry	4
16-18	Holandia, Japonia, Norwegia	3
19-20	Brazylia, Grecja	2
21-31	Chiny, Chorwacja, Irlandia, Mołdawia, Portugalia, Rosja, Słowacja, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Tunezja	1

W ubiegłorocznych mistrzostwach w Varese było niemal identycznie, z wyjątkiem USA, które miało 17 osób. W obu latach piątą z kolei jest reprezentacja Wielkiej Brytanii. W 2014 r. - 13 osób w konkurencjach nieolimpijskich, a w tym 13.

Największą ilość osad w finale A, czyli osad, które stawały do ostatecznej rozgrywki o medale miały te same państwa, które zgłosiły największą ilość zawodników i osad, czyli Niemcy, Wielka Brytania, Włochy i USA. Oczywiście, że nie wynika to z ilości, a z jakości i to głównie pozostałych załóg w danej konkurencji. Nasza reprezentacja znalazła się w tym zestawieniu na dziesiątej pozycji. Łącznie niespełna 65 % państw uczestniczących w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata miało przynajmniej jedną osadę w finale A.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	15
2	Wielka Brytania	12
3	Włochy	10
4	USA	9
5-6	Francja Holandia	7
7-8	Australia Nowa Zelandia	6
9	Rumunia	5
10	Polska	4
11-19	Białoruś Dania Grecja Hiszpania Japonia Kanada Litwa Rosja Szwajcaria	3
20-25	Chiny Chorwacja Norwegia Serbia Szwecja Turcja	2
26-31	Austria Belgia Czechy Łotwa Ukraina Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	7
2	Wielka Brytania	5
3	USA	4
4-8	Australia Francja Holandia Nowa Zelandia Szwajcaria	3
9-16	Białoruś Grecja Litwa Polska Rosja Rumunia Szwecja Włochy	2
17-23	Chiny Chorwacja Dania Japonia Kanada Łotwa Norwegia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy Włochy	8
3	Wielka Brytania	7
4	USA	5
5-6	Francja Holandia	4
7-10	Australia Hiszpania Nowa Zelandia Rumunia	3
11-16	Dania Japonia Kanada Polska Serbia Turcja	2
	Austria Belgia Białoruś Chiny Chorwacja Czechy Grecja Litwa Norwegia Rosja Ukraina Węgry	1

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	11
2	Wielka Brytania	8
3	USA	6
4-5	Rumunia Włochy	5
6-10	Australia Francja Holandia Nowa Zelandia Polska	4
11-12	Białoruś Hiszpania	3
13-18	Kanada Litwa Norwegia Rosja Serbia Szwajcaria	2
19-29	Austria Chiny Chorwacja Czechy Dania Grecja Japonia Łotwa Szwecja Ukraina Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	5
2-3	USA Wielka Brytania	3
4-11	Australia Białoruś Francja Holandia Nowa Zelandia Polska Rumunia Szwajcaria	2
12-20	Chiny Chorwacja Grecja Litwa Łotwa Norwegia Rosja Szwecja Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	6
2	Wielka Brytania	5
3	Włochy	4
4-6	Hiszpania Rumunia USA	3
7-13	Australia Francja Holandia Kanada Nowa Zelandia Polska Serbia	2
14-23	Austria Białoruś Czechy Dania Japonia Litwa Norwegia Rosja Ukraina Węgry	1

W czternastu konkurencjach olimpijskich zdecydowanie najwięcej osad do finału zakwalifikowali Niemcy, bo aż 11. Przed Polską, która w finale miała cztery osady, podobnie jak takie potęgi światowego wioślarstwa jak Nowa Zelandia czy Australia znaleźli się jeszcze Brytyjczycy (8 osad), Amerykanie (6 osad) oraz Rumunia i Włosi (po 5 osad).

Wśród 84 załóg startujących we wszystkich finałach A w konkurencjach olimpijskich swoje osady miało 29 federacji spośród 48 biorących udział w tegorocznych mistrzostwach w Płowdiw.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	5
2-3	Niemcy Wielka Brytania	4
4-6	Francja Holandia USA	3
7-12	Australia Dania Grecja Japonia Nowa Zelandia Turcja	2
13-20	Belgia Chiny Chorwacja Kanada Litwa Rosja Szwajcaria Szwecja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy Wielka Brytania	2
3-16	Australia Dania Francja Grecja Holandia Japonia Kanada Litwa Nowa Zelandia Rosja Szwajcaria Szwecja USA Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	4
2-7	Francja Holandia Niemcy USA Turcja Wielka Brytania	2
8-15	Australia Belgia Chiny Chorwacja Dania Grecja Japonia Nowa Zelandia	1

W konkurencjach nieolimpijskich, szczególnie męskich, jak co roku prym wiedli Włosi. Włosi mają szeroko rozwinięte wioślarstwo w swoim kraju, są przy tym narodem południowym, szybciej dorastającym niż inne nacje europejskie, a poza tym mają dużą część wioślarzy niezbyt wysokich, co ogólnie sprzyja korzystnym wynikom głównie w wadze lekkiej, stąd ich dominacja w tej grupie wiekowej w tych kategoriach.

Aby przeanalizować ogólny poziom poszczególnych reprezentacji należy prześledzić skuteczność finałową ich osad - czyli jaki procent w stosunku do całości ich reprezentacji zdołał się zakwalifikować do finału A, oraz medalową - czyli podobnie jaki procent osad zdobył medale. Oczywiście taka analiza ma też swoje wady, gdyż inną wymowę będzie miało 100% w dużej reprezentacji, a inną przy jednej lub dwóch osadach. Różną też politykę wysyłania swoich reprezentantów na imprezy mistrzowskie mają poszczególne federacje powodowane względami chociażby finansowymi.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość w finale/całość
1-2	Belgia	100%	1/1
	Holandia		7/7
3	Wielka Brytania	92,3%	12/13
4	Nowa Zelandia	85,7%	6/7
5	Grecja	75%	3/4
6	Niemcy	71,4%	15/21
7-8	Serbia	66,7%	2/3
	Turcja		2/3
9-11	Australia	60%	6/10
	Hiszpania		3/5
	Litwa		3/5
12	Francja	58,3%	7/12
13	Polska	57,1%	4/7
14	Włochy	55,6%	10/18
15-19	Białoruś	50%	3/6
	Dania		3/6
	Japonia		3/6
	Rumunia		5/10
	Szwajcaria		3/6
20	USA	45%	9/20
21	Kanada	42,9%	3/7
22-23	Chorwacja	40%	2/5
	Szwecja		2/5
24	Chiny	33,3%	2/6
25	Rosja	27,3%	3/11
26	Łotwa	25%	1/4
27	Norwegia	22,2%	2/9
28	Czechy	20%	1/5
29	Austria	14,3%	1/7
30	Węgry	12,5%	1/8
31	Ukraina	9,1%	1/11

KOBIETY

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość w finale/całość
1-7	Białoruś	100%	2/2
	Chorwacja		1/1
	Holandia		3/3
	Litwa		2/2
	Szwajcaria		3/3
	Szwecja		2/2
	Wielka Brytania		5/5
8	Niemcy	77,80%	7/9
9-11	Australia	75%	3/4
	Francja		3/4
	Nowa Zelandia		3/4
12-13	Grecja Polska	66,70%	2/3 2/3
14-15	Japonia Łotwa	50%	1/2 1/2
16	USA	44,40%	4/9
17	Rumunia	40%	2/5
18-21	Dania	33,30%	1/3
	Kanada		1/3
	Norwegia		1/3
	Rosja		2/6
22	Włochy	28,60%	2/7
23	Chiny	25%	1/4

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość w finale/całość
1-4	Belgia	100%	1/1
	Grecja		1/1
	Holandia		4/4
	Nowa Zelandia		3/3
5	Wielka Brytania	87,50%	7/8
6	Hiszpania	75%	3/4
7	Włochy	72,70%	8/11
8-11	Dania	66,70%	2/3
	Niemcy		8/12
	Serbia Turcja		2/3 2/3
12	Rumunia	60%	3/5
13-18	Australia	50%	3/6
	Chiny		1/2
	Francja		4/8
	Japonia		2/4
	Kanada Polska		2/4 2/4
19	USA	45,40%	5/11
20-21	Czechy Litwa	33,30%	1/3 1/3
22-23	Białoruś Chorwacja	25%	1/4 1/4
24-26	Austria	20%	1/5
	Rosja		1/5
	Węgry		1/5
27	Norwegia	16,70%	1/6
28	Ukraina	14,30%	1/7

Niech przykładem będzie powyższa tabela. Na czele ze 100% skutecznością finałową znajduje się Belgia, która miała w całych mistrzostwach tylko jednego skifistę wagi lekkiej, a co innego Holandia, która miała siedem osad, w tym także duże osady wieloosobowe.

Wysoką skuteczność miały reprezentacje na wysokim poziomie oraz mający dobre rozeznanie co do poziomu swoich osad. Nie dziwią dlatego wysokie pozycje czołowych nacji w światowym wioślarstwie - Wielkiej Brytanii, Nowej Zelandii czy Niemców. Odmienna sytuacja jest w przypadku USA, u których na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata czy Mistrzostwa Świata Juniorów zawodniczki czy zawodnicy przygotowują się i startują za pieniądze indywidualnych sponsorów (kluby, rodzice), stąd nie zawsze są to zawodnicy najlepsi, a ci co mają na to środki finansowe. Oprócz siedemnastu reprezentacji, które w ogóle nie miały swoich załóg w finałach, wśród pozostałych najłabszą była Ukraina, która zgłaszając się do mistrzostw wyraźnie postawiła na ilość, a nie na jakość. Podobnie zresztą zrobiła Rosja.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość w finale/całość
1	Holandia	100%	4/4
2	Wielka Brytania	88,90%	8/9
3	Nowa Zelandia	80%	4/5
4	Niemcy	78,60%	11/14
5-7	Australia	66,70%	4/6
	Francja		4/6
	Serbia		2/3
8	Rumunia	62,50%	5/8
9-10	Białoruś	60%	3/5
	Hiszpania		3/5
11	Polska	57,10%	4/7
12-16	Austria	50%	1/2
	Grecja		1/2
	Kanada		2/4
	Litwa		2/4
	Szwajcaria		2/4
17	USA	46,20%	6/13
18	Włochy	45,40%	5/11
19-20	Japonia	33,30%	1/3
	Szwecja		1/3
21	Norwegia	28,60%	2/7
22-26	Chorwacja	25%	1/4
	Czechy		1/4
	Dania		1/4
	Łotwa		1/4
	Rosja		2/8
27-28	Chiny	20%	1/5
	Węgry		1/5
29	Ukraina	14,30%	1/7

KOBIETY

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość w finale/całość
1-8	Białoruś	100%	2/2
	Chorwacja		1/1
	Francja		2/2
	Holandia		2/2
	Litwa		1/1
	Szwajcaria		2/2
	Szwecja		1/1
	Wielka Brytania		3/3
9	Niemcy	83,30%	5/6
10-13	Australia	66,70%	2/3
	Nowa Zelandia		2/3
	Polska		2/3
	Rumunia		2/3
14-16	Grecja	50%	1/2
	Łotwa		1/2
	USA		3/6
17	Norwegia	33,30%	1/3
18-20	Chiny	25%	1/4
	Rosja		1/4
	Włochy		1/4

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość w finale/całość
1-3	Holandia	100%	2/2
	Kanada		2/2
	Nowa Zelandia		2/2
4	Wielka Brytania	83,30%	5/6
5-6	Hiszpania	75%	3/4
	Niemcy		6/8
7-8	Australia	66,70%	2/3
	Serbia		2/3
9	Rumunia	60%	3/5
10	Włochy	57,10%	4/7
11-15	Austria	50%	1/2
	Dania		1/2
	Francja		2/4
	Japonia		1/2
16	Polska	42,90%	2/4
	USA		3/7
17-19	Białoruś	33,30%	1/3
	Czechy		1/3
	Litwa		1/3
20-22	Norwegia	25%	1/4
	Rosja		1/4
	Węgry		1/4
23	Ukraina	20%	1/5

W konkurencjach olimpijskich swoje osady miało 29 federacji, które zgłosiły do nich swoich reprezentantów. Wśród dużych reprezentacji największą skuteczność finałową mieli Niemcy i Wielka Brytania - powyżej 75 %. Natomiast najmniejszą zdecydowanie Ukraina. W konkurencjach żeńskich przynajmniej jedną osadę do finału wprowadziło 20 państw z 33 mających w nich swoje załogi i odpowiednio w konkurencjach męskich 23 z 45 federacji.

**SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość w finale/całość
1-10	Belgia	100%	1/1
	Chiny		1/1
	Chorwacja		1/1
	Dania		2/2
	Grecja		2/2
	Holandia		3/3
	Litwa		1/1
	Nowa Zelandia		2/2
	Turcja		2/2
	Wielka Brytania		4/4
11	Włochy	71,40%	5/7
12	Japonia	66,70%	2/3
13	Niemcy	57,10%	4/7
14-17	Australia	50%	2/4
	Francja		3/6
	Szwajcaria		1/2
	Szwecja		1/2
18	USA	42,90%	3/7
19-20	Kanada	33,30%	1/3
	Rosja		1/3

KOBIETY

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość w finale/całość
1-11	Australia	100%	1/1
	Dania		1/1
	Grecja		1/1
	Holandia		1/1
	Japonia		1/1
	Kanada		1/1
	Litwa		1/1
	Nowa Zelandia		1/1
	Szwajcaria		1/1
	Szwecja		1/1
	Wielka Brytania		2/2
12	Niemcy	66,70%	2/3
13-14	Francja	50%	1/2
	Rosja		1/2
15-16	USA	33,30%	1/3
	Włochy		1/3

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość w finale/całość
1-10	Belgia	100%	1/1
	Chiny		1/1
	Chorwacja		1/1
	Dania		1/1
	Grecja		1/1
	Holandia		2/2
	Nowa Zelandia		1/1
	Turcja		2/2
	Wielka Brytania		2/2
	Włochy		4/4
11-14	Francja	50%	2/4
	Japonia		1/2
	Niemcy		2/4
	USA		2/4
15	Australia	33,30%	1/3

W konkurencjach nieolimpijskich do finału A swoje osady zakwalifikowało 20 państw z 37 posiadających w nich załogi. Wśród kobiet odpowiednio 16 z 25 federacji narodowych, a wśród mężczyzn 15 z 31.

Półowa startujących w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Płowidw państw zdobywała w nich medale. Podobnie jak wśród kobiet także półowa z mających osady kobiece, a wśród mężczyzn 19 federacji z 48, które zgłosiły załogi męskie.

Największą ilość z 63 możliwych do zdobycie medali zgarnęły cztery nacje: Australia, Niemcy, Brytyjczycy i Włosi - po 6. Łącznie medale zdobyła półowa uczestniczących w rywalizacji państw. Natomiast ponad połowę miały na swoim koncie pierwsze dwie grupy sklasyfikowanych federacji (łącznie 7 państw zdobyło 36 medali, co stanowi 57,2 % całości).

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Australia Niemcy Wielka Brytania Włochy	6
5-7	Francja Nowa Zelandia USA	4
8-10	Holandia Kanada Rumunia	3
11-16	Grecja Litwa Polska Rosja Serbia Szwajcaria	2
17-24	Białoruś Chiny Chorwacja Dania Japonia Norwegia Szwecja Turcja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA Wielka Brytania	3
3-7	Australia Francja Litwa Nowa Zelandia Szwajcaria	2
8-18	Chiny Grecja Holandia Japonia Kanada Niemcy Polska Rosja Rumunia Szwecja Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Niemcy Włochy	5
3	Wielka Brytania	3
4-10	Australia Francja Holandia Kanada Nowa Zelandia Rumunia Serbia	2
11-19	Białoruś Chorwacja Dania Grecja Norwegia Polska Rosja Turcja USA	1

Polska z dwoma medalami znalazła się w czwartej grupie państw. Jednak dla nas ważniejsze jest podobne zestawienie w konkurencjach olimpijskich, gdyż tylko w nich, zgodnie z polityką opisaną wcześniej, mieliśmy swoich przedstawicieli.

ILOŚĆ MEDALI REPREZENTACJI POLSKI W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA

2005	Amsterdam	2 medale		2011	Amsterdam	Bez medalu
2006	Hazewinkel	3 medale		2012	Troki	1 medal
2007	Strathclyde	4 medale		2013	Linz	2 medale
2008	Brandenburg	2 medale		2014	Varese	2 medale
2009	Racice	2 medale		2015	Płowdiw	2 medale
2010	Brześć	Bez medalu				

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Australia Niemcy Wielka Brytania	4
4-7	Holandia Nowa Zelandia Rumunia USA	3
8-13	Kanada Polska Rosja Serbia Szwajcaria Włochy	2
14-19	Białoruś Chiny Francja Litwa Norwegia Szwecja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	USA Wielka Brytania	3
3-5	Australia Nowa Zelandia Szwajcaria	2
6-13	Chiny Francja Holandia Litwa Polska Rosja Rumunia Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Niemcy	4
2-8	Australia Holandia Kanada Rumunia Serbia Wielka Brytania Włochy	2
9-14	Białoruś Norwegia Nowa Zelandia Polska Rosja USA	1

Wśród nich nie było w tym roku jakiegóż szczególnej dominacji któregoś z państw. 42 możliwe do zdobycia medale rozdzieliło pomiędzy siebie aż 19 federacji. Polska z dwoma medalami znalazła się w trzeciej grupie. Natomiast takie potęgi jak Niemcy (w grupie juniorów), czy Anglicy (w grupie seniorów) zdobyły w Płowdiw tylko po cztery medale w konkurencjach olimpijskich. Także Nowa Zelandia - potęga w grupie seniorów zdobyła tym razem tylko 3 medale. Ciekawostką jest reprezentacja Niemiec, która tym razem nie zdobyła żadnego medalu w żeńskich konkurencjach olimpijskich, a przecież każdego roku w Mistrzostwach Świata Juniorów mają Niemcy prawdziwy „wysyp” medali. Wyraźnie widać szybko zbliżający się ich kryzys w kobiecym wioślarstwie.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	4
2	Francja	3
3-5	Grecja Niemcy Wielka Brytania	2
6-13	Chorwacja Dania Japonia Kanada Litwa Nowa Zelandia Turcja USA	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-9	Francja Grecja Japonia Kanada Litwa Niemcy USA Wielka Brytania Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	3
2	Francja	2
3-9	Chorwacja Dania Grecja Niemcy Nowa Zelandia Turcja Wielka Brytania	1

W konkurencjach neolimpijskich najwięcej medali zdobyli Włosi, z tym, że zdecydowana większość to medale osad męskich. 21 medali w tych konkurencjach rozdzieliło pomiędzy siebie 13 federacji spośród 37 mających w nich swoje osady wśród kobiet. 9 państw zdobyło medale z 25 wystawiających w nich osady, a wśród mężczyzn także 9 z 31 startujących w nich państw. Również w konkurencjach neolimpijskich większą dominację czołówki wśród mężczyzn niż wśród kobiet. Z tym, że tylko 5 jak widać zdobyło więcej niż jeden medal. Podobnie jak w przypadku finału A, również dla strefy medalowej należy przeanalizować skuteczność medalową reprezentowaną przez osady poszczególnych krajów.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość medali/ilość startujących osad
1	Serbia	66,7%	2/3
2	Australia	60%	6/10
3	Nowa Zelandia	57,1%	4/7
4	Grecja	50%	2/4
5	Wielka Brytania	46,2%	6/13
6-7	Holandia Kanada	42,9%	3/7 3/7
8	Litwa	40%	2/5
9-12	Francja Szwajcaria Turcja Włochy	33,3%	4/12 2/6 1/3 6/18
13	Rumunia	30%	3/10
14-15	Niemcy Polska	28,6%	6/21 2/7
16-18	Chorwacja Szwecja USA	20%	1/5 1/5 4/20
19	Rosja	18,2%	2/11
20-23	Białoruś Chiny Dania Japonia	16,7%	1/6 1/6 1/6 1/6
24	Norwegia	11,1%	1/9

KOBIETY

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość medali/ilość startujących osad
1	Litwa	100%	2/2
2	Szwajcaria	66,7%	2/3
3	Wielka Brytania	60%	3/5
4-8	Australia Francja Japonia Nowa Zelandia Szwecja	50%	2/4 2/4 1/2 2/4 ½
9-13	Grecja Holandia Kanada Polska USA	33,3%	1/3 1/3 1/3 1/3 3/9
14	Chiny	25%	1/4
15	Rumunia	20%	1/5
16	Rosja	16,7%	1/6
17	Włochy	14,3%	1/7
18	Niemcy	11,1%	1/9

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość medali/ilość startujących osad
1	Grecja	100%	1/1
2-3	Nowa Zelandia Serbia	66,7%	2/3 2/3
4-5	Holandia Kanada	50%	2/4 2/4
6	Włochy	45,4%	5/11
7	Niemcy	41,7%	5/12
8	Rumunia	40%	2/5
9	Wielka Brytania	37,5%	3/8
10-12	Australia Dania Turcja	33,3%	2/6 1/3 1/3
13-16	Białoruś Chorwacja Francja Polska	25%	1/4 1/4 2/8 1/4
17	Rosja	20%	1/5
18	Norwegia	16,7%	1/6
19	USA	9,1%	1/11

Najwyższą skuteczność mieli Serbowie wśród małych reprezentacji oraz Australia wśród większych. Natomiast totalną w tym roku skuteczność zaprezentowali Niemcy i Włosi wśród kobiet oraz Amerykanie wśród mężczyzn. Polska reprezentacja mając wprawdzie trzykrotnie mniejszą reprezentację od Niemców, ale i potencjał krajowy (kluby, zawodnicy) kilkadziesiąt razy od nich mniejszy, znalazła się w tym zestawieniu wspólnie z Niemcami na 10-11 pozycji. Należy się zastanowić czy to Niemcy tak słabo, czy Polska tak dobrze? Odpowiedź na tak postawiony problem jest jedna: i jedno i drugie.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość medali/ilość startujących osad
1	Holandia	75%	3/4
2-3	Australia Serbia	66,7%	4/6 2/3
4	Nowa Zelandia	60%	3/5
5-6	Kanada Szwajcaria	50%	2/4 2/4
7	Wielka Brytania	44,4%	4/9
8	Rumunia	37,5%	3/8
9	Szwecja	33,3%	1/3
10-11	Niemcy Polska	28,6%	4/14 2/7
12-13	Litwa Rosja	25%	1/4 2/8
14	USA	23,1%	3/13
15-16	Białoruś Chiny	20%	1/5 1/5
17	Włochy	18,2%	2/11
18	Francja	16,7%	1/6
19	Norwegia	14,3%	1/7

KOBIETY

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość medali/ilość startujących osad
1-4	Litwa Szwajcaria Szwecja Wielka Brytania	100%	1/1 2/2 1/1 3/3
5-6	Australia Nowa Zelandia	66,7%	2/3 2/3
7-9	Francja Holandia USA	50%	1/2 1/2 3/6
10-11	Polska Rumunia	33,3%	1/3 1/3
12-13	Chiny Rosja	25%	1/4 1/4

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość medali/ilość startujących osad
1-2	Holandia Kanada	100%	2/2 2/2
3-4	Australia Serbia	66,7%	2/3
5-6	Niemcy Nowa Zelandia	50%	4/8 1/2
7	Rumunia	40%	2/2
8-9	Białoruś Wielka Brytania	33,3%	1/3 2/6
10	Włochy	28,6%	2/7
11-13	Norwegia Polska Rosja	25%	1/4 1/4 1/4
14	USA	14,3%	1/7

Podobnie jest w konkurencjach olimpijskich, gdzie Polska z Niemcami znalazła się wspólnie na 10-11 miejscu, mając przy tym dwukrotnie mniejszą reprezentację.

W olimpijskich konkurencjach żeńskich cztery nacje miały 100% skuteczność, ale wśród nich najlepiej zaprezentowały się Brytyjki, które zdobyły trzy medale w sześciu łącznie rozgrywanych biegach. Pozytywnie zadziwiła za to maleńka Szwajcaria, która z dwoma osadami zdobyła dwa medale. Natomiast negatywnie oczywiście Niemki, które nie zdobyły żadnego medalu.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość medali/ilość startujących osad
1-3	Chorwacja	100%	1/1
	Grecja		2/2
	Litwa		1/1
4	Włochy	57,1%	4/7
5-9	Dania	50%	1/2
	Francja		3/6
	Nowa Zelandia		1/2
	Turcja		1/2
10-11	Wielka Brytania	33,3%	2/4
	Japonia		1/3
12	Kanada	28,6%	1/3
	Niemcy		2/7
13	USA	14,3%	1/7

KOBIETY

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość medali/ilość startujących osad
1-4	Grecja	100%	1/1
	Japonia		1/1
	Kanada		1/1
	Litwa		1/1
5-6	Francja	50%	1/2
	Wielka Brytania		1/2
7-9	Niemcy	33,3%	1/3
	USA		1/3
	Włochy		1/3

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% całości reprezentacji	Ilość medali/ilość startujących osad
1-4	Chorwacja	100%	1/1
	Dania		1/1
	Grecja		1/1
	Nowa Zelandia		1/1
5	Włochy	75%	3/4
6-8	Francja	50%	2/4
	Turcja		1/2
	Wielka Brytania		1/2
9	Niemcy	25%	1/4

W konkurencjach nieolimpijskich największą 100% skutecznością wyróżniła się Grecja z dwoma osadami oraz Chorwacja i Litwa z jedną zgłoszoną osadą. Nie mieli zbyt wielu indywidualności w swoich reprezentacjach Niemcy i Amerykanie, którzy obsadzając wszystkie konkurencje znaleźli się na ostatnich miejscach skuteczności medalowej. Polska jak wspomniano nie miała w nich swoich przedstawicieli.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	4 - 1 - 1
2	Niemcy	3 - 1 - 2
3	USA	3 - 1 - 0
4	Rumunia	3 - 0 - 0
5	Francja	2 - 1 - 1
6	Nowa Zelandia	1 - 3 - 0
7	Kanada	1 - 1 - 1
8-10	Grecja, Litwa, Polska	1 - 0 - 1
11	Białoruś	1 - 0 - 0
12	Wielka Brytania	0 - 3 - 3
13	Australia	0 - 2 - 2
14	Holandia	0 - 1 - 2
15-16	Rosja, Serbia	0 - 1 - 1
17-21	Chiny, Japonia, Norwegia, Szwecja, Turcja	0 - 1 - 0
22	Szwajcaria	0 - 0 - 2
23-24	Chorwacja, Dania	0 - 0 - 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	USA	3 - 0 - 0
2	Nowa Zelandia	1 - 1 - 0
3	Litwa	1 - 0 - 1
4-7	Grecja Polska Rumunia Włochy	1 - 0 - 0
8	Wielka Brytania	0 - 1 - 2
9-10	Australia Francja	0 - 1 - 1
11-15	Chiny Japonia Kanada Rosja Szwecja	0 - 1 - 0
16-18	Holandia Niemcy Szwajcaria	0 - 0 - 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1-2	Niemcy Włochy	3 - 1 - 1
3-4	Francja Rumunia	2 - 0 - 0
5	Kanada	1 - 0 - 1
6	Białoruś	1 - 0 - 0
7	Wielka Brytania	0 - 2 - 1
8	Nowa Zelandia	0 - 2 - 0
9-11	Australia Holandia Serbia	0 - 1 - 1
12-14	Norwegia Turcja USA	0 - 1 - 0
15-19	Chorwacja Dania Grecja Polska Rosja	0 - 0 - 1

Liderem klasyfikacji medalowej tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata z czterema złotymi medalami zostali Włosi i to głównie dzięki konkurencjom nieolimpijskim, w których zdobyli aż trzy z nich. Z nimi kolejno trzy nacje - Niemcy, Amerykanie i Rumuni mieli o jeden medal złoty mniej. Łącznie w 21 rozgrywanych konkurencjach zwycięzcami zostali przedstawiciele 10 państw, w tym również tym razem i Polski. Polska znalazła się też w czołówce klasyfikacji medalowej konkurencji żeńskich.

**KLASYFIKACJA MEDALOWA
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE**

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	3 - 1 - 0
2	Francja	2 - 1 - 0
3	Grecja	1 - 0 - 1
4	USA	1 - 0 - 0
5	Wielka Brytania	0 - 1 - 1
6-9	Japonia Kanada Nowa Zelandia Turcja	0 - 1 - 0
10	Niemcy	0 - 0 - 2
11-13	Chorwacja Dania Litwa	0 - 0 - 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1-3	Grecja USA Włochy	1 - 0 - 0
4-6	Francja Japonia Kanada	0 - 1 - 0
7-9	Litwa Niemcy Wielka Brytania	0 - 0 - 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	2 - 1 - 0
2	Francja	2 - 0 - 0
3-5	Nowa Zelandia Turcja Wielka Brytania	0 - 1 - 0
6-9	Chorwacja Dania Grecja Niemcy	0 - 0 - 1

W konkurencjach nieolimpijskich liderem klasyfikacji zostali Włosi, wyprzedzając o jeden złoty medal Francuzów. Oprócz nich złote medale zdobyli jeszcze Grecy i Amerykanki. Z trzynastu państw mających w tych konkurencjach medale, aż osiem zdobyło tylko po jednym.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	3 - 1 - 0
2	Rumunia	3 - 0 - 0
3	USA	2 - 1 - 0
4	Nowa Zelandia	1 - 2 - 0
5-7	Kanada, Polska, Włochy	1 - 0 - 1
8-9	Białoruś, Litwa	1 - 0 - 0
10-11	Australia, Wielka Brytania	0 - 2 - 2
12	Holandia	0 - 1 - 2
13-14	Rosja, Serbia	0 - 1 - 1
15-17	Chiny, Norwegia, Szwecja	0 - 1 - 0
18	Szwajcaria	0 - 0 - 2
19	Francja	0 - 0 - 1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	USA	2 - 0 - 0
2	Nowa Zelandia	1 - 1 - 0
3-5	Litwa Polska Rumunia	1 - 0 - 0
6-7	Australia Wielka Brytania	0 - 1 - 1
8-10	Chiny Rosja Szwecja	0 - 1 - 0
11	Szwajcaria	0 - 0 - 2
12-13	Francja Holandia	0 - 0 - 1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Niemcy	3 - 1 - 0
2	Rumunia	2 - 0 - 0
3-4	Kanada Włochy	1 - 0 - 1
5	Białoruś	1 - 0 - 0
6-9	Australia Holandia Serbia Wielka Brytania	0 - 1 - 1
10-12	Norwegia Nowa Zelandia USA	0 - 1 - 0
13-14	Polska Rosja	0 - 0 - 1

W konkurencjach olimpijskich, pomimo wielu w tych mistrzostwach niepowodzeń, na czele klasyfikacji medalowej znaleźli się Niemcy, można by rzec zgodnie z popularnym powiedzeniem w świecie piłkarskim, że ...wszyscy grają, a Niemcy zwyciężają... Jednak Niemcy ciągle w grupach młodzieżowych mają wielki potencjał zawodniczy. Okres młodzieżowy trwa cztery lata, a więc reprezentantami każdego kraju są zawodniczki i zawodnicy czterech roczników, a nasi zachodni sąsiedzi w ostatnich pięciu Mistrzostwach Świata Juniorów zdobywali kolejno

Rok	Złote	Srebrne	Brązowe
2015	5	4	2
2014	7	2	0
2013	4	2	2
2012	2	2	2
2011	6	2	2

łącznie 44 medale i one nawet przy słabszym przygotowaniu reprezentacji młodzieżowej mają ogromny wpływ na ostateczny jej wynik. Nasza reprezentacja dla porównania w tych samych latach zdobyła tylko trzy medale w Mistrzostwach Świata Juniorów.

Prawdziwy potencjał poszczególnych reprezentacji zawsze najbardziej oddaje punktacja drużynowa mistrzostw ogólna, kobiet i mężczyzn oraz w rozbiciu na konkurencje olimpijskie i nieolimpijskie.

W niej na czele od lat, pomimo postępującego kryzysu, utrzymują się Niemcy. Na drugim miejscu od kilku lat ciągle są Włosi. Dwa lata temu Niemcy nad Włochami mieli przewagę 38 pkt., w ubiegłym roku 14 pkt., a w tym roku 17 pkt. W ubiegłym roku Niemcy wygrywając drużynowo Młodzieżowe Mistrzostwa Świata zdobyli 93 pkt. W tym dość podobnie - 89 pkt.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Niemcy	89
2	Włochy	72
3	Wielka Brytania	66
4	USA	59
5	Francja	51
6	Nowa Zelandia	41
7	Rumunia	40
8	Australia	39
9	Holandia	36
10	Kanada	24
11	Polska	23
12-14	Białoruś, Grecja, Litwa	18
15	Rosja	17
16	Szwajcaria	16
17-18	Dania, Serbia	15
19	Japonia	14
20-21	Chiny, Hiszpania	13
22-23	Norwegia, Turcja	12
24-25	Chorwacja, Szwecja	10
26	Węgry	8
27-28	Austria, Czechy	6
29	Ukraina	5
30	Łotwa	4
31	Belgia	3
32	Słowenia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	USA	33
2	Niemcy	30
3	Wielka Brytania	29
4	Nowa Zelandia	22
5	Australia	20
6	Francja	19
7	Włochy	18
8-9	Rumunia, Szwajcaria	16
10-11	Holandia, Litwa	15
12-13	Grecja, Polska	12
14	Rosja	11
15	Szwecja	10
16	Chiny	9
17-19	Białoruś, Japonia, Kanada	7
20	Norwegia	5
21	Łotwa	4
22-23	Chorwacja, Dania	3
24-26	Austria, Czechy, Węgry	2
27	Ukraina	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Niemcy	59
2	Włochy	54
3	Wielka Brytania	37
4	Francja	32
5	USA	26
6	Rumunia	24
7	Holandia	21
8-9	Australia, Nowa Zelandia	19
10	Kanada	17
11	Serbia	15
12	Hiszpania	13
13-14	Dania, Turcja	12
15-16	Białoruś, Polska	11
17-19	Chorwacja, Japonia, Norwegia	7
20-22	Grecja, Rosja, Węgry	6
23-26	Austria, Chiny, Czechy, Ukraina	4
27-28	Belgia, Litwa	3
29	Słowenia	1

Wśród mężczyzn także największą ilość punktów nabierali Niemcy - 59 (w 2014 mieli 58). Wśród kobiet tym razem na czele znalazły się Amerykanki, a ubiegłoroczne liderki - Nowozelandki spadły na czwartą pozycję.

Polska z 23 punktami minimalnie awansowała z czternastego na jedenaste w punktacji ogólnej, utrzymując identyczne miejsce wśród kobiet.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Niemcy	66
2	Wielka Brytania	44
3	USA	40
4	Rumunia	38
5	Włochy	34
6	Nowa Zelandia	30
7	Australia	28
8-10	Francja, Holandia, Polska	23
11	Białoruś	17
12-13	Kanada, Serbia	15
14-15	Hiszpania, Rosja	13
16-18	Litwa, Norwegia, Szwajcaria	12
19	Chiny	9
20-21	Szwecja, Węgry	7
22	Dania	6
23	Ukraina	5
24-28	Austria, Chorwacja, Czechy, Japonia, Łotwa	4
29	Grecja	3

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	USA	23
2	Niemcy	21
3-4	Nowa Zelandia, Wielka Brytania	18
5	Australia	15
6	Rumunia	14
7-8	Polska, Szwajcaria	12
9	Francja	11
10	Holandia	10
11-13	Chiny, Litwa, Włochy	9
14-16	Białoruś, Rosja, Szwecja	7
17	Norwegia	5
18	Łotwa	4
19-20	Chorwacja, Grecja	3
21-22	Ukraina, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Niemcy	45
2	Wielka Brytania	26
3	Włochy	25
4	Rumunia	24
5	USA	17
6-7	Kanada, Serbia	15
8-10	Australia, Hiszpania, Holandia	13
11-12	Francja, Nowa Zelandia	12
13	Polska	11
14	Białoruś	10
15	Norwegia	7
16-18	Dania, Rosja, Węgry	6
19-22	Austria, Czechy, Japonia, Ukraina	4
23	Litwa	3
24	Chorwacja	1

Nic nie zmieniło się także w tabelach punktacji konkurencji olimpijskich. Wygrali Niemcy ogólnie i wśród mężczyzn z identyczną niemal ilością punktów. Ogólnie w tym roku zdobyli 66 pkt., a w ubiegłym 68. Wśród mężczyzn 45 pkt. W tym roku, w ubiegłym 44. Podobnie jak miejsce i zdobycze punktowe Polski - 8-10 miejsce z 23 punktami w tym roku, a w ubiegłym dziesiąte z dwudziestoma punktami. To samo w rozbiciu na konkurencje żeńskie i męskie, które pokazuje poniższe zestawienie.

	2014		2015	
	Ilość pkt.	miejsce	Ilość pkt.	miejsce
Kobiety	10	VIII	12	VII-VIII
Mężczyźni	10	XIII-XIV	11	XIII

W konkurencjach nieolimpijskich polskie osady nie startowały, a zdecydowanym w nich liderem są Włosi, głównie dzięki załogom męskim.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	38
2	Francja	28
3	Niemcy	23
4	Wielka Brytania	22
5	USA	19
6	Grecja	15
7	Holandia	13
8	Turcja	12
9-10	Australia, Nowa Zelandia	11
11	Japonia	10
12-13	Dania, Kanada	9
14-15	Chorwacja, Litwa	6
16-18	Chiny, Rosja, Szwajcaria	4
19-20	Belgia, Szwecja	3
21-23	Austria, Czechy, Rumunia	2
24-26	Białoruś, Słowenia, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Wielka Brytania	11
2	USA	10
3-5	Grecja, Niemcy, Włochy	9
6	Francja	8
7-8	Japonia, Kanada	7
9	Litwa	6
10-11	Australia, Holandia	5
12-14	Nowa Zelandia, Rosja, Szwajcaria	4
15-16	Dania, Szwecja	3
17-19	Austria, Czechy, Rumunia	2
20	Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	29
2	Francja	20
3	Niemcy	14
4	Turcja	12
5	Wielka Brytania	11
6	USA	9
7	Holandia	8
8	Nowa Zelandia	7
9-12	Australia, Chorwacja, Dania, Grecja	6
13	Chiny	4
14-15	Belgia, Japonia	3
16	Kanada	2
17-18	Białoruś, Słowenia	1

Punkty w nich zdobywało 26 państw spośród 37 mających w nich swoje osady. W konkurencjach kobiecych aż 20 spośród 25, co świadczy z jednej strony o wyrównującym się stale poziomie wioślarstwa kobiecego, a z drugiej o stosunkowo mniejszej ilości zgłoszonych osad.

Podsumowując Polska w tym roku zdobyła 23 punkty i zajęła 11 miejsce w punktacji łącznej oraz 8-10 w punktacji konkurencji olimpijskich.

ROK	MIEJSCE	ILOŚĆ OSAD			PUNKTACJA OGÓLNA		PUNKTACJA OLIMPIJSKA	
		Razem	kobiecth	nieolimpijskich	Ilość punktów	miejsce	Ilość punktów	miejsce
2005	Amsterdam	8	3	2	21	9-12	20	5
2006	Hazewinkel	8	3	2	28	13	22	9-10
2007	Strathclyde	8	4	0	36	6-7	36	3-4
2008	Brandenburg	6	3	0	25	11-12	25	5-7
2009	Racice	6	3	0	17	16	17	13
2010	Brześć	5	2	0	13	17	13	14
2011	Amsterdam	7	2	2	17	14	14	12-16
2012	Troki	7	3	0	22	13	22	8
2013	Linz	7	3	1	21	13	18	11
2014	Varese	7	3	0	20	14	20	10
2015	Płowdiw	7	3	0	23	11	23	8-10

Z zestawienia widać, że podobne pozycje w punktacji drużynowej zajmowaliśmy w połowie rozegranych dotąd jedenastu Młodzieżowych Mistrzostw Świata. Na podobnym poziomie są lata 2005, 2008, 2012, 2013, 2014 i 2015.

II. WARUNKI ORGANIZACJI WYJAZDU ORAZ POBYTU I STARTU W MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTWACH ŚWIATA W PŁOWDIW

Reprezentacja Polski na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata do lat 23 bezpośrednio po miesięcznym zgrupowaniu w Wałczu (od 19.06 do 19.07 br.) udała się w niedzielę 19.07. po rannym treningu autokarem do Warszawy. Poprzedniego dnia w sobotę po kolacji w COS–OPO Wałcz odbyło się tradycyjne uroczyste wręczenie nominacji na Reprezentanta Polski w wioślarstwie całej ekipie wyjeżdżającej do Płowdiw. Po noclegu w hotelu Gromada przy lotnisku F. Chopina reprezentacja o godz. 11.05 wyleciała bezpośrednim samolotem do Sofii. Dalej trwający ok. dwie godziny transfer z lotniska do Płowdiw autokarem zapewniał organizator mistrzostw.

Ekipa została zakwaterowana w czterogwiazdkowym hotelu Exotic na obrzeżu miasta, ale poza jego granicami. Hotel posiadał basen kąpielowy zewnętrzny i wewnętrzny i klimatyzację, co nie było bez znaczenia gdyż w tym czasie w tamtym rejonie Europy panowały upały z temperaturą dochodzącą do 40 stopni Celsjusza. W tym samym hotelu trzy lata wcześniej również mieszkała polska reprezentacja startująca w Mistrzostwach Świata Juniorów i Seniorów w konkurencjach nieolimpijskich. Hotel Exotic jest usytuowany na całkowicie niezalesionym zboczu górskiego niezbyt wysokiego masywu i na co dzień funkcjonuje jako SPA. W tym samym hotelu zakwaterowane zostały reprezentacje Danii, Hiszpanii, Norwegii i Łotwy. Zawodnicy i osoby towarzyszące zakwaterowani byli w dużych, przestronnych pokojach jedno i dwuosobowych. Śniadania i kolacje zapewniała hotelowa restauracja serwująca posiłki urozmaicone i w wystarczającej ilości. Obiady dla reprezentacji przygotowane były w bardzo słabo klimatyzowanym namiocie na torze regatowym przez spożywanie posiłków nie było zbyt komfortowe. Odległość pomiędzy torem wioślarskim pokonywano wahadłowo kursującymi co 30 lub 60 minut w zależności od pory dnia - klimatyzowanymi autokarami zapewnianymi przez organizatora. Czas podróży, także w zależności od pory dnia wynosił od 25 40 min. Polska ekipa miała na torze rozstawiony własny namiot z pełnym wyposażeniem w krzesła i stoły ogrodowe, karimaty oraz zestawy do zrobienia sobie herbaty lub kawy, w którym mogła chronić się przed słońcem, odpoczywać i przygotowywać się do startów.

Podczas mistrzostw panowały nieznośne upały w granicach 32-38 stopni. Wiatr panujący podczas regat był słaby i zmienny momentami boczny trzymający, a momentami było niemal bezwietrznie. Zawody rozgrywane były w 5 dni od środy do niedzieli. Według systemu, w którym dziewięć konkurencji zaczynało starty w środę, a kończyło finałami w sobotę. Pozostałe dwanaście konkurencji rozgrywało wyścigi wg systemu czwartek przedbiegi, piątek repasaże, sobota półfinały i finały „C” „D” ,a w niedzielę finały „A” i ”B”.

Następnego dnia po zakończeniu mistrzostw tj. w poniedziałek 27.07.2015 w godzinach popołudniowych po transferze powrotnym na lotnisko w Sofii reprezentacja samolotem powróciła do Warszawy skąd dalej indywidualnie do swoich miejsc zamieszkania.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MŁODZIEŻOWYCH MISTRZOSTW ŚWIATA W PŁOWDIW

Tegoroczne Młodzieżowe Mistrzostwa Świata rozgrywane były w podobnym systemie jak poprzednie przez pięć dni (od środy do niedzieli). Z tym, że pierwszego dnia w środę rozegrano jedynie przedbiegi do trzech konkurencji. Dwóch, czyli czwórki podwójnej kobiet i dwójki bez sternika wagi lekkiej mężczyzn, w których finały miały być rozegrane w sobotę oraz jednej - dwójki podwójnej wagi lekkiej mężczyzn, w której ze względu na ilość zgłoszeń trzeba było rozegrać ćwierćfinały, a finały w niedzielę.

W trakcie całych mistrzostw w torze wiał lekki, nieco boczny lecz przeciwny wiatr. Stąd i wyniki odbiegały od najlepszych uzyskanych w historii Młodzieżowych Mistrzostw Świata. Choć w dwójce podwójnej wagi lekkiej pań poprawiono w finale najlepszy światowy rezultat. Jednak dokonały tego zawodniczki Nowej Zelandii, ponadprzeciętne jak na swój wiek. Dwójka oparta o posiadaczkę rekordowego rezultatu wśród senierek w jedynce wagi lekkiej, tegoroczną Mistrzynię Świata Seniorek w jedynce wagi lekkiej, zwyciężczynię tegorocznych Pucharów Świata w Varese i Lucernie także w jedynce i ubiegłoroczną złotą medalistkę młodzieżowych mistrzostw w dwójce Zoe McBride. I pomyśleć, że zawodniczka dwudziestoletnia, która szósty rok trenuje wiosłarstwo ma tak ogromne sukcesy. Ale do tego trzeba mieć talent i twardy charakter, który cechuje większość przedstawicieli tej nacji.

W tabeli poniżej zestawiono najlepsze rezultaty uzyskane w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w poszczególnych konkurencjach oraz najlepsze historycznie rezultaty uzyskane w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata, jak również rezultaty zdobywców złotych medali w Płowdiw. Porównawczo dołączono podobne rezultaty polskich osad startujących w tegorocznych mistrzostwach.

Z zestawienia widać, że w 13 z 21 rozgrywanych konkurencjach najlepsze czasy osiągnięto w ostatecznych finałach, w walce o medale, co jest zrozumiałe, gdyż w nich rywalizują najlepsze osady tych zawodów. Poza tym jest to zawsze ostatni wyścig w regatach i nie ma już zbędnego kunktatorstwa. W pięciu konkurencjach najlepsze rezultaty konkurencji uzyskano w przedbiegach, dwa w repasażach i jeden w półfinale. Z analizy wynika, że każdego dnia mistrzostw uzyskiwano najlepszy rezultat którejsz z konkurencji. Stąd wniosek, że warunki ich rozgrywania były podobne.

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy z MMS	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik w MMS w Płowdiw i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE									
BW1x	7:27.23	2009 Racice	J. Antosova (CZE)	7:40.52 Finał A	LTU	-	LTU	7:40.52	-
BM1x	6:46.61	2011 Amsterdam	H. Trzybinski (GER)	6:54.78 Finał A	BLR	6:54.99 Finał A	BLR	6:54.78	6:54.99 Finał A
BW2-	7:05.13	2011 Amsterdam	Luczak/Mueller (USA)	7:11.69 Przedbieg	USA	-	USA	6:25.55	-
BM2-	6:20.43	2011 Amsterdam	Nash/Louloudis (GBR)	6:25.55 Finał A	ROU	-	ROU	6:25.55	-
BW2x	6:51.58	2011 Amsterdam	Shultze/Adams (GER)	6:57.57 Finał A	ROU	7:20.85 Finał B	ROU	6:57.57	7:20.85 Finał B
BM2x	6:08.43	2011 Amsterdam	Sire/Adamitis (LAT)	6:17.79 Finał A	GER	-	GER	6:17.79	-
BM4-	5:48.12	2011 Amsterdam	Junkmann/Ocik/Rueckbrodt/Egler (GER)	5:57.48 Przedbieg	ROU	-	ROU	6:10.84	-
BLW2x	6:54.83	2015 Płowdiw	McBride/Kiddle (NZL)	6:54.83 Finał A	NZL	7:10.66 Finał A	NZL	6:54.83	7:10.66 Finał A
BLM2x	6:14.98	2011 Amsterdam	Hochbruck/Hartig (GER)	6:21.92 Finał A	GER	6:36.26 Ćwierćfinał	GER	6:21.92	6:41.28 Finał B
BLM4-	5:54.12	2011 Amsterdam	Die Maria/Amarante/Niclotetti/Pinca (ITA)	5:57.36 Finał A	ITA	-	ITA	5:57.36	-
BW4x	6:22.11	2012 Troki	Hall/Aldersey/Edmunds/Hooper (AUS)	6:41.33 Przedbieg	GER	6:43.20 Finał A	POL	6:43.20	6:43.20 Finał A
BM4x	5:39.62	2011 Amsterdam	Iwanow/Furtyk/Nadtoka/Dovgotkoi (UKR)	5:45.75 Finał A	CAN	5:52.16 Finał A	CAN	5:45.75	5:52.16 Finał A
BW8 +	6:06.68	2006 Hazewinkel	USA	6:19.49 Finał	USA	-	USA	6:19.49	-
BM8 +	5:24.31	2011 Amsterdam	USA	5:33.56 Finał A	GER	5:49.51 Rapasaż	GER	5:33.56	5:50.82 Finał B
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE									
BW4-	6:35.0	2011 Amsterdam	GER	6:38.60 Przedbieg	CAN	-	USA	6:53.68	-
BM4+	6:03.01	2011 Amsterdam	SRB	6:14.10 Przedbieg	AUS	-	ITA	6:24.57	-
BLW1x	7:30.19	2011 Amsterdam	K. Copeland (GBR)	7:43.50 Finał A	GRE	-	GRE	7:43.50	-
BLM1x	6:46.93	2011 Amsterdam	J. Azou (FRA)	6:57.56 Finał A	FRA	-	FRA	6:57.56	-
BLM2-	6:26.90	2011 Amsterdam	Chambers/Emery (GBR)	6:43.60 Półfinał	ITA	-	ITA	6:53.14	-
BLW4x	6:30.71	2011 Amsterdam	Wang/Liu/Wang/Cao (CHN)	6:41.66 Repasaż	GER	-	ITA	6:49.59	-
BLM4x	5:49.69	2009 Racice	Casiraghi/Cereda/Ruta/Rigon (ITA)	5:58.49 Repasaż	ITA	-	FRA	6:05.61	-

Aby dokonać dokładniejszej analizy poziomu sportowego tegorocznych mistrzostw młodzieżowych, najpierw określono na podstawie specjalistycznych tabel i uszeregowano poszczególne konkurencje wg poziomu sportowego uzyskanych w trakcie ich rozgrywania najlepszych rezultatów.

Kolejność konkurencji pod względem poziomu sportowego w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Płowdiw					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Poziom sportowy	Symbol konkurencji	L.p.	Poziom sportowy	Symbol konkurencji
1	0.95	BM2-	1	0.9	BW4-
2-3	0.94	BLW2x BM4x	2	0.85	BLM1x
4-5	0.9	BLW2x BLM4-	3	0.84	BM4+
6	0.87	BM2x	4	0.79	BLM4x
7	0.84	BM8+	5	0.74	BLM2-
8-11	0.8	BW2- BW2x BM1x BM4-	6-7	0.7	BLW1x BLW4x
12	0.68	BW8+			
13	0.63	BW1x			
14	0.6	BW4x			

Najlepszy rezultat osiągnięto w męskich dwójkach bez sternika, kobiecych dwójkach podwójnych wagi lekkiej i męskich czwórkach podwójnych. Najśłabszy w żeńskich czwórkach podwójnych, jedynkach i ósemkach.

Kolejność polskich osad startujących w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata pod względem poziomu sportowego		
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE		
L.p.	Poziom sportowy	Symbol konkurencji
1	0.8	BM4x
2	0.79	BM1x
3	0.72	BLW2x
4	0.68	BLM2x
5	0.58	BW4x
6	0.57	BM8+
7	0.5	BW2x

Spośród polskich osad startujących w Płowdiw swój najlepszy wynik, najwyżej notowany miała męska czwórka podwójna i skifista. Zdecydowanie najśłabszy osiągnęła żeńska dwójka podwójna i męska ósemka, ale nawet z pobieżnej oceny bez stosowania tabel można było wskazać, że były to dwie najśłabsze osady w naszej tegorocznej reprezentacji.

Poniżej zestawiono konkurencje olimpijskie i nieolimpijskie wg różnicy pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w trakcie tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata, a najlepszym uzyskanym dotychczas we wszystkich Młodzieżowych Mistrzostwach Świata.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	-4,48	BLW2x
2	+3,24	BLM4-
3	5,12	BM2-
4	5,99	BW2x
5	6,13	BM4x
6	6,56	BW2-
7	6,94	BLM2x
8	8,17	BM1x
9	9,25	BM8+
10-11	9,36	BM2x BM4-
12	12,81	BW8+
13	13,29	BW1x
14	19,22	BW4x

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	3,60	BW4-
2	8,80	BLM4x
3	10,65	BLM1x
4	10,95	BLW4x
5	11,09	BM4+
6	13,31	BLW1x
7	16,70	BLM2-

Najwyżej notowaną jest tutaj oczywiście kobieca dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet, która aż o 4,48 sek. poprawiła najlepszy dotychczasowy wynik mistrzostw. Poza nią stosunkowo bliski rekordowego rezultatu w swoich konkurencjach uzyskano w męskiej czwórce bez sternika wagi lekkiej i nieolimpijskiej czwórce bez sterniczki kobiet. Najbardziej odległy od rekordowego uzyskały Niemki w żeńskiej czwórce podwójnej i nieolimpijskiej dwójce bez sternika wagi lekkiej mężczyzn.

Różnica najlepszego rezultatu polskich osad do najlepszego światowego rezultatu Młodzieżowych Mistrzostw Świata w historii		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	8,38	BM1x
2	12,54	BM4x
3	15,83	BLW2x
4	21,09	BW4x
5	21,28	BLM2x
6	25,20	BM8+
7	29,27	BW2x

Różnica najlepszego rezultatu polskich osad do najlepszego światowego rezultatu uzyskanego w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	0,21	BM1x
2	1,87	BW4x
3	6,41	BM4x
4	14,34	BLM2x
5	15,83	BLW2x
6	15,95	BM8+
7	23,28	BW2x

Wśród polskich osad swój najlepszy rezultat uzyskany w trakcie Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Płowdiw najbliższy zarówno rekordowemu, jak i najlepszemu tegorocznych mistrzostw miał skifista Natan Węgrzycki-Szymczyk, a najdalszy w obu przypadkach wymienione już wcześniej dwie najsłabsze nasze osady, czyli żeńska dwójka podwójna i męska ósemka.

Dla przedstawienia analizy walki o tytuł Mistrza Świata o podział medali, ale również walkę w całym finale, załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotym i srebrnym medalistą, złotym i brązowym i różnice pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia pomiędzy pierwszą i piątą osadą, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału, nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal walczy z pełną determinacją do ostatniego metra finiszu. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje to całkowicie obraz rywalizacji.

I – II miejsce					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji	L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	0,13	BM1x	1	0,21	BM4+
2	1,20	BW2x	2	1,32	BW4-
3	1,24	BM2-	3	1,35	BLM2-
4	1,68	BLM2x	4	2,07	BLM4x
5	1,78	BM2x	5	2,63	BLW1x
6	2,16	BM4x	6	3,48	BLW4x
7	2,43	BM4-	7	3,88	BLM1x
8	2,53	BW8+			
9	2,87	BW4x			
10	2,93	BM8+			
11	3,22	BLM4-			
12	4,61	BW1x			
13	5,92	BLW2x			
14	6,76	BW2-			

Z zestawień widać, że:

- najbardziej wyrównana i zacięta walka o złoty medal była w męskich skifach i nieolimpijskiej czwórce ze sternikiem mężczyzn
- najpewniejsze zwycięstwo odniosły Amerykanki nad Angielkami w żeńskiej dwójce bez sterniczki i wspomniane Nowozelandki w dwójce podwójnej wagi lekkiej kobiet

I – III miejsce					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji	L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	0,21	BM1x	1	2,40	BLM2-
2	2,60	BW2x	2	2,67	BM4+
3	2,80	BM4-	3	3,15	BW4-
4	2,84	BM2-	4	3,65	BLW1x
5	3,28	BM2x	5	3,73	BLW4x
6	3,79	BW8+	6	4,88	BLM1x
7	4,16	BLM4-	7	5,09	BLM4x
8	4,27	BLM2x			
9	4,76	BM8+			
10	4,80	BM4x			
11	6,07	BW4x			
12	6,72	BLW2x			
13	10,03	BW1x			
14	11,68	BW2-			

- zdecydowanie najbardziej wyrównaną walkę o podział medali stoczyli skifiści z Białorusi, Serbii i Polski. W ich przypadku jedno pociągnięcie wiosłami wcześniej lub jedno później przyniosłoby całkowicie inny podział
- podobnie jak o złoty medal także cała strefa medalowa najbardziej była „rozstrzelona” w żeńskich dwójkach bez sterniczki, gdzie różnice pomiędzy kolejnymi osadami NZL-GBR-AUS-FRA wynosiła 6,76-4,92-4,92 sek.
- podobnie w żeńskich skifach różnice pomiędzy złotą medalistką – Litwinką, a kolejnymi wynosiła odpowiednio 4,61-5,42-3,65 sek.

I – V miejsce					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji	L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	2,06	BM1x	1	4,40	BM4+
2	5,87	BM2-	2	4,67	BLM2-
3	6,01	BM2x	3	6,37	BW4-
4	8,78	BW8+	4	7,72	BLM1x
5	8,93	BW2x	5	10,72	BLW4x
6	9,80	BLM4-	6	11,51	BLM4x
7	9,93	BLM2x	7	12,54	BLW1x
8	10,15	BM4x			
9	10,18	BM8+			
10	12,75	BW4x			
11	13,79	BW1x			
12	14,22	BLW2x			
13	16,53	BM4-			
14	17,49	BW2-			

I – VI miejsce					
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE			KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji	L.p.	Różnica w sek.	Symbol konkurencji
1	9,92	BW2x	1	10,78	BLM2-
2	11,53	BM1x	2	13,58	BLM1x
3	12,19	BLM4-	3	14,20	BM4+
4	12,59	BM4x	4	15,82	BLW1x
5	15,83	BLW2x	5	18,09	BLM4x
6	16,30	BM8+	6	22,74	BLW4x
7	17,80	BW4x	7	23,97	BW4-
8	18,20	BM2x			
9	18,69	BM4-			
10	18,83	BLM2x			
11	19,71	BM2-			
12	23,12	BW2-			
13	28,45	BW8+			
14	29,64	BW1x			

- Najbardziej „rozrzuconymi” finałami były żeńskie: dwójka bez sterniczki i jedynka. Jednak to głównie za sprawą dużych różnic w strefie medalowej
- Nienaturalnie dużą różnicę pomiędzy piątą, a szóstą osadą finału zanotowano w żeńskich czwórkach bez sterniczki i ósemkach. O ile w ósemkach startowało tylko sześć osad i ostatnia Białoruś po prostu nie prezentowała poziomu sportowego godnego startu w mistrzostwach świata, ale ich federacja pomimo to ją zgłosiła, o tyle ostatnie w finale czwórek Niemki przeszły eliminacje wśród jedenastu osad zgłoszonych do tej konkurencji. Wprawdzie z repasażu załoga niemiecka awansowała do finału ze zdecydowanie najstabszym rezultatem, ale pozostałe czwórki w obu repasażach miały czasy jeszcze gorsze. Stąd wniosek, że były to osady jeszcze słabsze, a poziom Niemek tylko kolejny raz potwierdza potężny kryzys panujący w niemieckich kobiecych wioślach długich

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Ryszard Stadniuk
Prezes PZTW

Bogusław Gryczuk
Dyrektor Sportowy

Krystyna Aniol-Strzyżewska
Lekarz

Tomasz Lewandowski
Fizjoterapeuta

Mariusz Szumański
Trener kadry młodzieżowej
Trener BM8+

Jarosław Szymczyk
Trener współpracujący
Trener BM1x, BLW2x

Jakub Urban
Trener współpracujący
Trener BW2x i BW4x

Przemysław Konecki
Trener współpracujący
Trener BM4x, BLM2x

1. CZWÓRKA PODWÓJNA Kobiet

BW4x

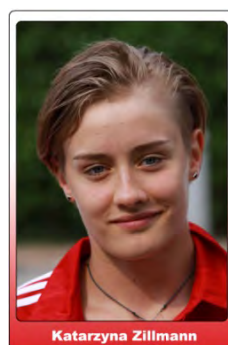
Skład osady:	Wiek:	Klub:
Wieliczko Marta	21 lat	Wisła Grudziądz
Michałkiewicz Olga	21 lat	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Zillmann Katarzyna	20 lat	AZS UMK Energa Toruń
Lemańczyk Krystyna	20 lat	AZS AWF Warszawa

Marta Wieliczko

Olga Michałkiewicz

Katarzyna Zillmann

Krystyna Lemańczyk

Trenerzy klubowi:

Urban Jakub	- Wisła Grudziądz
Bata Piotr	- AZS AWF Gorzów Wlkp.
Szumański Mariusz	- AZS UMK Energa Toruń
Skwarski Adam	- AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban

Prognoza wynikowa:	III-VI miejsce
Zadanie wynikowe:	do V miejsca
Ostateczny wynik:	złoty medal

Na starcie tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata stanęło 12 żeńskich czwórek podwójnych. W związku z taką ilością system eliminacyjny Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje rozegranie dwóch przedbiegów, z których zwycięzcy bezpośrednio awansują do finału A, a następnie dwóch repasaży, z których po dwie pierwsze osady uzupełniają finałową stawkę osad walczących o medale. Pozostałe załogi w finale B rywalizują o miejsca 7-12.

Analizując składy osobowe czwórek innych państw to trzeba podkreślić, że indywidualnie najmocniejszą osadę mieli Niemcy, w której wioślowały dwie Mistrzyni Świata Juniorek w jedynkach z 2014 i 2012 roku. Niemka Anne Beeknen oprócz Mistrzostwa Świata Juniorek w 2012 roku zdobyła także brązowy medal w skifie w ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata. Te dwie zawodniczki uzupełniła jeszcze wicemistrzyni świata juniorek w deblu z ubiegłego roku i zawodniczka od trzech lat pływająca w czwórce podwójnej w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata, ale osada Niemiec w każdym z tych lat musiała uznać wyższość Polek. W osadach Rosji, Rumunii i Australii, które w ubiegłorocznych mistrzostwach we włoskim Varese zajmowały odpowiednio I-VI i VIII miejsce w tym roku siedziały po dwie zawodniczki z tamtych osad. Francuzki miały połowę składu osobowego z tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorek z Poznania, w których Francja przyплыnęła na szóstym miejscu. Inne czwórki startujące w Płowdiw to najróżniejszego rodzaju kombinacje trenerów tych

krajów w oparciu o zawodniczki zdobywające czołowe miejsca czy to w Mistrzostwach Świata Juniorek czy też młodzieżowych.

Polska w tej konkurencji przez dwa ostatnie lata miała srebrny medal w tej imprezie. W składzie tegorocznej czwórki pozostała z poprzedniego składu tylko jedna zawodniczka, najmłodsza Marta Wieliczko. Pozostałym skończył się wiek młodzieżowca. Wymiana aż trzech zawodniczek to niemal nowa czwórka, a zawodniczki, które weszły do obecnego składu mają dobre warunki somatyczne oraz parametry wydolnościowe, co dawało nadzieję na kontynuację dobrego wyniku w tej konkurencji. Zawodniczki oraz osada w tym sezonie w regatach kontrolnych zajmowała następujące miejsca.

ZAWODY KRAJOWE

31.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wiosłarskim - Szczecin

Marta Wieliczko	III miejsce (I miejsce w grupie U23)
Katarzyna Zillmann	IX miejsce (II miejsce w grupie U23)
Olga Michałkiewicz	XVII miejsce (VI miejsce w grupie U23)
Krystyna Lemańczyk	XIX miejsce (VIII miejsce w grupie U23)

8.04 Wiosenne Regaty Długodystansowe - Warszawa

Krystyna Lemańczyk	IX miejsce (I miejsce w grupie U23)
Olga Michałkiewicz	XI miejsce (II miejsce w grupie U23)
Marta Wieliczko	nie startowała z powodu choroby
Katarzyna Zillmann	nie startowała z powodu choroby

18-19.04 Mistrzostwa Polski Seniorów w jedynkach i dwójkach bez sterniczki - Poznań

Krystyna Lemańczyk	VIII miejsce (I miejsce w grupie U23)
Olga Michałkiewicz	XI miejsce (II miejsce w grupie U23)
Marta Wieliczko	XII miejsce (III miejsce w grupie U23)
Katarzyna Zillmann	XIII miejsce (IV miejsce w grupie U23)

ZAWODY MIĘDZYNARODOWE

16-17.05 Regaty Międzynarodowe - Essen

I dzień	I miejsce (startowały dwie osady) Skład: Jedynak, Michałkiewicz, Lemańczyk, Zillmann
II dzień	I miejsce (startowały dwie osady) Skład: Styła, Michałkiewicz, Lemańczyk, Zillmann

6-7.06 Regaty Międzynarodowe - Ratzeburg

I dzień	I miejsce (startowały dwie osady) Skład: Smyrak, Lemańczyk, Wieliczko, Styła
II dzień	II miejsce (startowało pięć osad w biegu łączonym seniorek i U23) Skład: Zillmann, Lemańczyk, Styła, Michałkiewicz

Tegoroczna czwórka w trakcie przygotowań do mistrzostw podczas przejazdów kontrolnych na dystansach 1500 metrów uzyskiwała czasy średnie porównywalne z czasami w trakcie regat głównych przy podobnych warunkach atmosferycznych.

Polki w Płowdiu wystartowały trzykrotnie - w przedbiegu, w repasażu i w finale.

Przedbiegi zajęły dopiero trzecie miejsce, uzyskując przy tym dopiero ósmy rezultat obu wyścigów eliminacyjnych. Wygrały w nim Australijki - ósma czwórka ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata przez Rosjankami - złotymi medalistkami z ubiegłego roku, przy czym obie osady miały w połowie nowe składy osobowe. Przedbieg, w którym startowały nasze zawodniczki był w ogóle wolniejszy od drugiego, w którym wygrały faworyzowane Niemki z najlepszym czasem tegorocznych mistrzostw w tej konkurencji.

Po przegranym biegu eliminacyjnym i późniejszym jego dokładnym przeanalizowaniu (czasy i wideo, jak również bardzo trafne uwagi samych zawodniczek dotyczące odczucia „braku jazdy” spowodowanej najprawdopodobniej zbyt ciężkim jak na dane warunki atmosferyczne (był lekki, boczny przeciwny wiatr) ustawieniem wiosła, przed osadą postawiono jeden cel - wygrania w repasażu po zmianie ustawienia wiosła i osiągnięciu najlepszego rezultatu tej fazy rozgrywania konkurencji. Osada to zadanie potrafiła zrealizować wręcz perfekcyjnie. Od startu narzuciła swoje wysokie tempo, prowadząc od startu do mety. W drugim repasażu doszło do swego rodzaju sensacji, gdyż wspomniane Rosjanki nie weszły do finału, a więc odpadły z dalszej walki o medale.

W dniu finałów warunki atmosferyczne były zbliżone do tych z dnia repasażu. Wiatr lekko boczny, dość silny przeciwny wiatr z prędkością 3,5-4 m/s. Możliwe, że nieznacznie uprzywilejowane były tory 4 - 5 - 6. Polska szczęśliwie miała tor piąty. Na teoretycznie najlepszym wystartowały młode Greczynki, a zwycięzczyni przedbiegów Niemki i Australijki odpowiednio na torach trzy i cztery. Założenia taktyczne i rozkładu sił w dystansie były podobne do biegu eliminacyjnego. Po mocnym starcie zawodniczki miały tak długo utrzymywać wysokie tempo, aż wyjdą na prowadzenie przynajmniej $\frac{3}{4}$ długości łodzi po pierwszych 500m. Drugie 500m miały przepłynąć jak najbardziej ekonomicznie, nie uciekając dalej, lecz utrzymując stałą przewagę, aby od połowy dystansu skutecznie zaatakować powtórnie, co miałyby dać bezpieczną przewagę przed strefą finiszową.

Nasze zawodniczki w tym wyścigu zaskoczyły wszystkich, a chyba i same siebie, że tak stosunkowo łatwo poszło im z realizacją założonej taktyki. Prowadziły od startu, powiększając systematycznie swoją przewagę na kolejnych kontrolnych punktach pomiaru czasu co 500m. Od 1,97 sek. po 500m nad drugą Australią i kolejno 2,05-2,61 i 2,87 sek. na mecie. Całkowicie w tym finale pogubiły się zaskoczone takim obrotem sytuacji Niemki, które skończyły wyścig dopiero na piątym miejscu. W tym przypadku można tylko dodać, że w wioślarstwie sukces odnosi zespół, a nie indywidualności. Drugie były Australijki, a trzecie z teoretycznie najgorszego toru Francuzki.

Był to ogromny sukces naszych zawodniczek. W końcu po dwóch srebrnych medalach w kolejnych dwóch latach, budowana systematycznie załoga z każdym rokiem poprawiała swoją jazdę. To co cieszy jeszcze bardziej to fakt, że styl, w którym załoga wywalczyła złoty medal, był niepodważalny, a zwycięstwo jak na tą konkurencję bardzo wyraźne. Świadczy to o między innymi dobrym przygotowaniu osady pod względem fizycznym, ale również, co jest mocną stroną tej załogi, psychicznym. Zawodniczki podczas całych regat wykazywały się bardzo dobrym nastawieniem i wolą walki o najwyższe cele, co pomogło skupić się na realizacji założonej taktyki w czasie wyścigów. Słowa uznania należą się osadzie za stworzenie atmosfery sprzyjającej ciężkiej pracy. Zaangażowanie, motywacja i krytyczna samoocena każdej zawodniczki powodowała szybką reakcję na uwagi trenerskie, co zaowocowało przygotowaniem do regat bardzo dobrej dyspozycji. Udało się na bazie jednej zawodniczki z poprzednich lat - Marty Wieliczko, nawet przy zmianie 75% załogi i wprowadzeniu nowych, niedoświadczonych, ale przy konsekwentnej pracy i wykorzystaniu doświadczenia trenerskiego doprowadzić do złotego medalu Mistrzostw Świata. Cieszy również fakt, że wszystkie zawodniczki w przyszłym roku pozostają jeszcze w grupie młodzieżowej.

2. JEDYNKA MĘŻCZYZN BM1x

Skład osady: Węgrzycki-Szymczyk Natan
Wiek: 20 lat
Klub: AZS AWF Warszawa

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:
Szymczyk Jarosław

Prognoza wynikowa: I-IV miejsce
Zadanie wynikowe: medal
Ostateczny wynik: brązowy medal

W tej konkurencji wystartowało 23 skifistów. Wstępnie zgodnie z zasadami rozegrano cztery przedbiegi, z których zwycięzcy awansowali bezpośrednio do półfinałów A/B, a następnie cztery repasaże, z których po dwie pierwsze osady uzupełniały dwunastoosadową stawkę półfinałów A/B. Pozostali rywalizowali w półfinałach C/D o prawo startu w finale C i podział miejsc 13-18, oraz D i podział w nim miejsc 19-23. Z półfinałów A/B po trzech pierwszych skifistów stawało później do rywalizacji o medale, pozostali w finale B o podział miejsc 7-12.

Z najbardziej rozpoznawalnych zawodników innych reprezentacji w konkurencji wystartowali:

- Niemiec Philipp Syring - ubiegłoroczny Mistrz Świata Juniorów w dwójce podwójnej
- Serb Andrija Sljukc - srebrny medalista Mistrzostw Świata Juniorów z 2013 roku w jedynce i dziewiąty skifista tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów w Poznaniu
- Brytyjczyk Jack Beaumont - brązowy medalista Mistrzostw Europy w Poznaniu w czwórce podwójnej i ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w dwójce podwójnej
- Białorusin Pilip Pavukou - siódmy skifista ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata i trzynasty w deblu w Mistrzostwach Europy w Poznaniu
- Duńczyk Sverri Nielsen - ósmy skifista tegorocznych Mistrzostw Europy w Poznaniu i siedemnasty w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów w Amsterdamie
- Litwin Dorydas Nemeravivius - ubiegłoroczny wicemistrz świata juniorów w deblu

Polskę reprezentował Natan Węgrzycki-Szymczyk - ubiegłoroczny srebrny medalista Młodzieżowych Mistrzostw Świata w tej konkurencji, Mistrz Świata Juniorów z 2013 roku, brązowy i srebrny medalista Mistrzostw Europy Juniorów w 2012 i 2013 roku.

W tym roku zawodnik ze względu na studia w USA nie startował w żadnych krajowych, ani międzynarodowych zawodach kontrolnych przewidzianych dla grupy młodzieżowej.

Po zdobyciu srebrnego medalu w Varese w sierpniu 2014 roku Natan Węgrzycki-Szymczyk wyjechał do USA, gdzie rozpoczął studia na University of California, Berkeley. Stypendium, które otrzymał oprócz nauki zobowiązuje go również do trenowania wioślarstwa. Podstawową konkurencją trenowaną na uczelniach w Stanach Zjednoczonych jest ósemka ze sternikiem i pływał on głównie w tej osadzie. Na jedyńce natomiast tylko w miarę możliwości i wolnego czasu. Również system treningowy jest inny niż w Polsce. Zawodnicy ćwiczą intensywniej i każdy trening jest wyzwaniem z pełną rywalizacją. Efektem tego typu treningu był uzyskany już w grudniu rewelacyjny czas 5:49,9 w teście 2000 metrów na ergometrze. Później jednak Natan Węgrzycki-Szymczyk przez dwa miesiące borykał się z kontuzjami. Sezon dla studentów wioślarzy w USA kończy się w maju i Natan po zdobyciu srebrnego medalu na ósemce w mistrzostwach National Collegiate Athletic Association pierwszego czerwca powrócił do kraju. Po kilku dniach rozpoczął zgrupowanie w COS-OPO Wałcz przygotowując się do startu na jedyńce w Pucharze Świata Seniorów w Varese. Jednak zbyt krótki czas na ponowne opływanie jedyńki spowodował, że startu w Varese nie można uznać za udany. Natan nie zakwalifikował się do ćwierćfinału wygrywając ostatecznie finał E (XXV miejsce). Poza nim w tych regatach na skiffie z młodzieżowców wystartowali jeszcze najlepszy zawodnik niemiecki P. Syring (ostatecznie VIII miejsce w Varese), Brytyjczyk J. Beaumont (XIV miejsce) i Duńczyk S. Nielsen (XV miejsce).

W Płowdiw Natan wystartował trzykrotnie - w przedbiegu, półfinale i finale A.

W przedbiegu wśród teoretycznie słabszych przeciwników nasz zawodnik popłynął mocno od startu, obejmując od razu prowadzenie, które na półmetku wynosiło ponad 6 sekund nad drugim zawodnikiem. W drugiej części dystansu spokojnie kontrolował sytuację i pewnie wygrał awansując bezpośrednio do półfinału. Uzyskał najstarszy czas spośród zwycięzców przedbiegów, jednak na półmetku odnotował międzyczas 1,81 sek. słabszy od najszybszego w tej części dystansu Duńczyka.

W półfinale spotkał się z Niemcem oraz Serbem, z którymi od początku odskoczył pozostałej trójce zawodników i bez większych problemów zakwalifikował się do finału z drugiego miejsca. Chociaż taka spokojna, pokojowa jazda mogła się źle skończyć dla jednego z nich, w tym głównie chyba dla Niemca Philippa Syringa, gdyż na ostatniej pięćsetce ambitnie, do końca walczący skifista rumuński odrobił do niego aż 4,27 sek., do Polaka 5 sek., a do prowadzącego Serba 6,03 sek. Ostatecznie jednak nie zdążył nadgonić strat z pierwszych części dystansu i zabrakło mu do awansu do finału A 1,05 sek. Pomimo tego, ambicja godna wyróżnienia. Nasz zawodnik uzyskał trzeci rezultat obu półfinałów na identycznym niemal poziomie, jak drugi w pierwszym półfinale Duńczyk Nielsen.

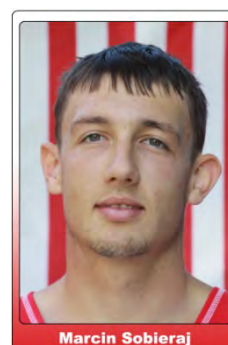
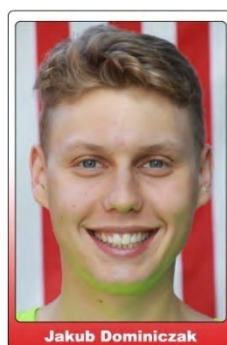
Finał w wykonaniu Natana dla obserwujących wyścig członków polskiej ekipy był prawdziwym horrorem. Od startu na czoło wyszedł Duńczyk S. Nielsen, który prowadził do półmetka. Natan na pięciuset metrach zajmował czwartą pozycję. W połowie dystansu spadł na ostatnie szóste miejsce ze stratą do prowadzącego 3,41 sek. Taka sytuacja utrzymywała się do 500 metrów przed metą, kiedy to rozpoczął wspólnie z zajmującym piątą lokatę Białorusinem Pavukou

szaleńczy pościg za prowadzącym w tym momencie Serbem. Ten wielce pasjonujący pościg zakończył się pełnym sukcesem, ale niestety dla Białorusina, który dogonił Serba i wyprzedził go o 0,13 sek. Nasz zawodnik odniósł połowiczny sukces bowiem z ostatniego miejsca na 1500 metrów wyszedł na pozycje medalową, ale zabrakło mu zaledwie 0,21 sek. do zwycięstwa w wyścigu i 0,08 sek. do srebrnego medalu.

Po sukcesie w Varese Natan teoretycznie był pewnym kandydatem do medalu. Jednak jak się okazało w tym roku poziom sportowy finalistów był zdecydowanie wyższy, a stawka bardziej wyrównana. Niewiele brakowało do zwycięstwa, ale również niewiele brakowało do zajęcia czwartego miejsca. Niewątpliwie bardzo cieszy medal naszego zawodnika, jednak mimo wszystko pozostaje niedosyt, że mogłoby być lepiej. Tylko w sferze dywagacji pozostaną teraz rozważania co by było gdyby Natan nie popłynął tak asekuracyjnie w środku dystansu lub gdyby wcześniej rozpoczął atak końcowy. Przecież o medalach decydowały zaledwie setne sekundy. Należy cieszyć się z medalu zdobytego w zdecydowanie mocniejszej stawce zawodników i mieć nadzieję, że ten start dla Natana będzie kolejnym doświadczeniem i nauką. Jest jeszcze bardzo młodym i perspektywnym zawodnikiem, który praktycznie dopiero uczy się wioślarskiego rzemiosła. Ocena startu naszego jedynkarza może być tylko pozytywna.

3. CZWÓRKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN BM4x

Skład osady:	Wiek:	Klub:
Pawłowski Marcin	1995	RTW Lotto Bydgosia
Pośnik Szymon	1993	AZS AWF Warszawa
Dominiczak Jakub	1995	RTW Lotto Bydgosia
Sobieraj Marcin	1995	RTW Lotto Bydgosia

Trenerzy klubowi:

Pawełczak Bartłomiej – Lotto Bydgosia
Skwarski Adam – AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Konecki Przemysław

Prognoza wynikowa:	IV-VII miejsce
Zadanie wynikowe:	 finał A - do VI miejsca
Ostateczny wynik:	IV miejsce

Do tej konkurencji zgłoszono 14 osad. Zgodnie z systemem rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze czwórki awansowały bezpośrednio do półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze uzupełniły dwunastoosadową stawkę półfinałową. Dla dwóch ostatnich rozegrano finał C o ustalenie miejsc 13 i 14. Po trzy pierwsze w półfinałach awansowały do finału A i stoczyły w nim walkę o medale, a pozostali w finale B walczyli o podział miejsc w przedziale 7-12.

W składach poszczególnych czwórek wiosłowali zawodnicy, którzy w poprzednich latach mieli znaczące osiągnięcia.

- Niemcy - z dwoma mistrzami świata juniorów z ubiegłego roku oraz brązowym medalistą czwórki podwójnej seniorów z Amsterdamu. Osada Włoch z dwoma zawodnikami, którzy w ubiegłym roku zajęli IV miejsce. Czwórka Kanady siódma w Varese (trzech zawodników) i Nowa Zelandia z trzema zawodnikami, którzy w ubiegłym roku przytylnęli na IX miejscu za naszą osadą. W czwórce Ukrainy wiosłowało trzech zawodników z ubiegłorocznej ósemki, która uplasowała się na IX miejscu.
- Pozostałe osady w większości stanowili nowi zawodnicy nie startujący w tej konkurencji w ubiegłym roku.
- Polską czwórkę podwójną mężczyzn stanowią zawodnicy, którzy po Mistrzostwach Polski Seniorów w jedynkach uplasowali się w czołowej dziesiątce kategorii młodzieżowej. Przy tworzeniu osady nie uwzględniono nieobecnego czołowego jedynkarza N. Wegrzyckiego-Szymczyka oraz podstawowych zawodników M. Ziętarskiego i M. Biskupa, którzy startują w tej konkurencji kategorii seniorów. Podobnie z D. Czają - młodzieżowcem, który wygrał bieg kwalifikacyjny do dwójki podwójnej seniorów. Dwóch zawodników aktualnej czwórki Pawłowski i Pośnik w ubiegłym roku zajęło VIII miejsce w Varese, a dwaj pozostali Dominiczak i Sobieraj w 2013 roku zajęli XII miejsce w czwórce podwójnej w Mistrzostwach Świata Juniorów w Trokach.

W tegorocznych startach kontrolnych zawodnicy naszej czwórki osiągnęli kolejno następujące wyniki:

ZAWODY KRAJOWE

31.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wiosłarskim - Szczecin

Marcin Pawłowski	IV miejsce (II miejsce w grupie U23)
Marcin Sobieraj	XXXI miejsce (VII miejsce w grupie U23)
Jakub Dominiczak	XXXVIII miejsce (VIII miejsce w grupie U23)
Szymon Pośnik	XXXIX miejsce (IX miejsce w grupie U23)

8.04 Wiosenne Regaty Długodystansowe - Warszawa

Marcin Pawłowski	X miejsce (IV miejsce w grupie U23)
Marcin Sobieraj	XI miejsce (V miejsce w grupie U23)
Jakub Dominiczak	XV miejsce (VII miejsce w grupie U23)
Szymon Pośnik	XVI miejsce (VIII miejsce w grupie U23)

18-19.04 Mistrzostwa Polski Seniorów w jedynkach i dwójkach bez sterniczki - Poznań

Marcin Pawłowski	VII miejsce (IV miejsce w grupie U23)
Szymon Pośnik	VIII miejsce (V miejsce w grupie U23)

Marcin Sobieraj XIV miejsce (VII miejsce w grupie U23)
Jakub Dominiczak XVIII miejsce (IX miejsce w grupie U23)

ZAWODY MIĘDZYNARODOWE

16-17.05 Regaty Międzynarodowe - Essen

I dzień III miejsce (startowały trzy osady - w seniorach)
 Skład: Pośnik, Dominiczak, Czaja, Sobieraj
II dzień I miejsce (startowało pięć osad - w grupie U23)
 Skład: Pośnik, Pawłowski, Czaja, Sobieraj

6-7.06 Regaty Międzynarodowe - Ratzeburg

I dzień II miejsce (startowało pięć osad w biegu łączonym seniorów i U23)
II dzień II miejsce (startowało siedem osad w biegu łączonym seniorów i U23)

W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata nasza czwórka wystartowała trzykrotnie - w przedbiegu, półfinale i finale A. W przedbiegu mając za przeciwników, jak się później okazało, słabsze osady Słowenii (ostatecznie XII miejsce), Czech (X miejsce) i Wielkiej Brytanii (nie stanęli na starcie półfinału), po mocnym starcie Polacy objęli prowadzenie, którego nie oddali do mety. Mieli przy tym trzy pierwsze odcinki 500m najlepsze z całej stawki, a na ostatniej kontrolując rywali nie musieli wykonywać specjalnego finiszu. Dziewiąty wprawdzie rezultat końcowy wszystkich trzech przedbiegów, ale przy spokojnej jeździe w końcówce dystansu dawał nadzieję na dobry start w półfinale. Polska czwórka miała porównawczo czwarty czas bezwzględny na półmetku i na 1500 m wszystkich trzech wyścigów eliminacyjnych. Niespodzianką tej fazy było „niewpuszczenie” do półfinału faworyzowanej czwórki niemieckiej, która musiała się dodatkowo kwalifikować do niego przez start w repasażu. Z Niemcami na foto finiszu wygrali Białorusini. Jednak obie czwórki jak się później okazało nie były w tegorocznych mistrzostwach zbyt mocne, bo obie nie zakwalifikowały się do finału A. Było to dla nas o tyle ważne, że w trakcie startów kontrolnych na początku sezonu polskie załogi młodzieżowe startują w regatach w Niemczech (Duisburg, Essen, Ratzeburg) i siłą rzeczy porównują swój poziom głównie do osad niemieckich. Jak widać nie zawsze jest to wykładnikiem najwyższego światowego poziomu.

W walce o finał nasza czwórka trafiła na mocne osady Australii i Kanady, które miały w przedbiegach porównawczo lepsze od nich rezultaty na półmetku i 1500m i wspomnianych Niemców. Podobnie jak w przedbiegu Polska po mocnym starcie objęła prowadzenie. Na drugiej pięćsetce wyprzedziła naszą czwórkę równie rozkładająca siły Kanada i taki stan utrzymywał się do strefy finiszowej, kiedy to bardzo skuteczną końcówką popisali się Australijczycy, wychodząc dość zdecydowanie na drugą pozycję przez Polskę, której awans do finału z drugiej strony nie był zagrożony, bowiem czwarta osada - Niemcy, tylko potwierdzili, że przegrana w przedbiegach nie była przypadkowa. Nasza czwórka uzyskała na mecie czwarty rezultat obu półfinałów, co jak się później okazało było wykładnikiem ich tegorocznych możliwości, gdyż wszystkie osady, które miały lepsze czasy od Polaków w półfinałach pokonali ich w walce o medale.

Wyścig finałowy był popisem czwórki kanadyjskiej, która okazała się najlepsza prowadząc od startu do mety. Nasza osada pierwszą połowę dystansu płynęła na trzeciej medalowej pozycji tracąc do prowadzących Kanadyjczyków na półmetku 2,03 sek. Jednak trzecia pięćsetka była decydująca w rozgrywce medalowej. Nasi zawodnicy popłynęli ją najślabiej i spadli na czwartą

pozycję, którą już utrzymali do mety tracą 6,41 sek. do zwycięzcy i 1,61 sek. do brązowego medalu.

Przed wyjazdem na tegoroczne mistrzostwa stawiano prognozę na podstawie przejazdów kontrolnych w Wałczu. Czwórka w przejazdach kontrolnych prezentowała się bardzo dobrze i tworzyła zgrany zespół, czyniąc stałe postępy. Prognozowano, że „... stać tę osadę na uzyskanie w dobrych warunkach czasu poniżej 5:50 sek. i jeżeli tylko zawodnicy zbyt nie usztywnią i w pełni wykorzystają swój potencjał to będą w stanie poprawić ubiegłoroczny wynik skutecznie włączając się do walki o finał Młodzieżowych Mistrzostw Świata...”

Ostatecznie po pięciu latach przerwy nasza czwórka podwójna ponownie walczyła o medale w finale Młodzieżowych Mistrzostw Świata. Przy ocenie startu tej osady nie można pominąć faktu, że trzech podstawowych zawodników będących jeszcze w wieku młodzieżowca nie wystartowało w tych mistrzostwach bowiem przygotowywało się pod okiem trenera Wojciechowskiego do startu w seniorach i walki o kwalifikacje olimpijskie (M. Ziętarski, M. Biskup i D. Czaja). Świadczy to o wysokim poziomie sportowym młodzieżowej grupy wioseł krótkich. Uwzględniając wszystkich teoretycznie dostępnych zawodników do startu w Płowdiw można by było pokusić się o wystawienie kompletu osad w wioślach krótkich, z których wszystkie mogłyby z powodzeniem włączyć się do walki o medale. Grupa ta odbudowała się po kryzysie, który najbardziej objawił się w 2012 roku, kiedy to czwórka podwójna zestawiona z wszystkich najlepszych zawodników wioseł krótkich zajęła na Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Trokach na Litwie XIII miejsce.

Czwórka z Płowdiw zestawiona z najlepszych dostępnych zawodników popłynęła na miarę swoich możliwości, chociaż niewątpliwie po przedbiegach apetyty wśród zawodników były większe. Osadę czwórki podwójnej z Płowdiw za waleczność i determinację należy ocenić pozytywnie.

4. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ KOBIEC

BLW2x

Skład osady:

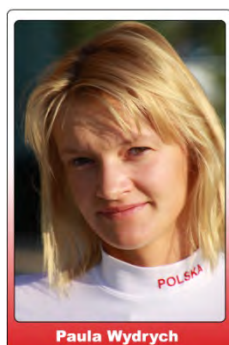
Wełna Katarzyna

Wydrych Paula

Wiek: Klub:

21 lat AZS AWF Kraków

21 lat AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Leśniak Artur

Szymczyk Jarosław

- AZS AWF Kraków

- AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Szymczyk

Prognoza wynikowa:	IV-VIII miejsce
Zadanie wynikowe:	finał A
Ostateczny wynik:	VI miejsce

Do mistrzostw w tej konkurencji zgłoszono 18 dwójek. Zgodnie z regulaminem rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady bezpośrednio awansowały do dwóch półfinałów a następnie dwa repasaże, z których po trzy pierwsze dwójki uzupełniały dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostałe dwójki rozegrały później finał C o ustalenie miejsc 13-18. Z półfinałów natomiast po trzy pierwsze osady stanęły do ostatecznej walki o medale w finale A, a pozostałe w finale B o ustalenie kolejności w przedziale 7-12.

W składach poszczególnych dwójek wiosłowały między innymi:

- Nowa Zelandia – Zoe McBride, posiadaczka obecnie najlepszego światowego rezultatu w jedynce wagi lekkiej wśród senierek, poprawionego po 21 latach w zwycięskim dla niej Pucharze Świata w Varese, także złota medalistka Pucharu Świata w Lucernie i późniejsza złota medalistka Mistrzostw Świata Seniorek w Aiguebelette. Wszystko w jedynce wagi lekkiej. Ubiegłoroczna złota medalistka Młodzieżowych Mistrzostw Świata w dwójce podwójnej wagi lekkiej. Jej partnerka Jackie Kiddle była w ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata oraz w tegorocznym Pucharze Świata w Lucernie czwarta w jedynce wagi lekkiej.
- Szwajcaria – czwarta dwójka ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Varese
- Rumunia i Grecja w składach swoich osad miała po jednej zawodniczce w ubiegłego roku, gdzie zajmowali drugie i szóste miejsce

Skład polskiej osady został ustalony na podstawie wyników wymienionych wyżej kontrolnych regat krajowych i międzynarodowych oraz wyników testów i sprawdzianów trenerskich przeprowadzonych na torze regatowym COS-OPO w Wałczu.

Obie zawodniczki stanowią aktualnie czołówkę krajową w kategorii młodzieżowej wagi lekkiej kobiet oraz są potencjalnymi kandydatkami w przyszłości do reprezentacji seniorskiej.

Katarzyna Wełna startowała już w 2013 roku w Mistrzostwach Świata Seniorów w dwójce podwójnej wagi lekkiej, zajmując wspólnie z Weroniką Deresz dziesiąte miejsce. W tym roku startowała też w jedynce wagi lekkiej w Mistrzostwach Europy w Poznaniu w końcu maja, gdzie zajęła X miejsce.

Tegoroczne wyniki startów kontrolnych obu zawodniczek były następujące:

ZAWODY KRAJOWE**31.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim - Szczecin**

Paula Wydrych	II miejsce (I miejsce w grupie U23)
Katarzyna Wełna	VI miejsce (II miejsce w grupie U23)

8.04 Wiosenne Regaty Długodystansowe - Warszawa

Paula Wydrych	V miejsce (I miejsce w grupie U23)
Katarzyna Wełna	VI miejsce (II miejsce w grupie U23)

18-19.04 Mistrzostwa Polski Seniorów w jedynkach i dwójkach bez sterniczki - Poznań

Katarzyna Wełna II miejsce (I miejsce w grupie U23)

Paula Wydrych VIII miejsce (III miejsce w grupie U23)

ZAWODY MIĘDZYNARODOWE

16-17.05 Regaty Międzynarodowe - Essen

Jedynka wagi lekkiej U23 - Katarzyna Wełna

I dzień - I miejsce (na 13 startujących osad)

II dzień - II miejsce (na 6 startujących osad)

Dwójka podwójna wagi lekkiej U23 - Magdalena Świętek i Paula Wydrych

I dzień - IV miejsce (na 10 startujących osad)

II dzień - VI miejsce (na 9 startujących osad)

6-7.06 Regaty Międzynarodowe - Ratzeburg

Jedynka wagi lekkiej U23 - Katarzyna Wełna nie wystartowała w jedynce z powodu przeziębienia na miejscu

Dwójka podwójna wagi lekkiej wyścig łączony seniorki i U23

- Magdalena Świętek i Paula Wydrych

I dzień - VII miejsce (na 11 startujących osad)

II dzień - IV miejsce (na 9 startujących osad)

Polki w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata wystartowały czterokrotnie. W przedbiegu, repasażu, półfinale i finale. Wydawało się teoretycznie przed pierwszym startem w przedbiegu, że będzie możliwy bezpośredni awans do strefy półfinałowej. Rywalkami Polek były raczej słabsze osady Australii (ostatecznie VII m. w mistrzostwach), Grecji (X m.), Hiszpanii (XI m.), Brazylii (XII m.) i Bułgarii (XVI m.). Niestety to tylko teoria, bo nasze zawodniczki ruszyły ze startu bardzo bojaźliwie i ospale. Już po 500 m. miały 3,57 sek. Straty do prowadzących w tym momencie, dynamicznie wiosłujących Australijek. Próbowaly wprawdzie jeszcze walczyć o drugie premiovane awansem do półfinału miejsce, na trzeciej pięćsetce zbliżając się do drugich Greczynek na odległość 1,88 sek, ale straty były za duże, a koszt tej próby był znaczny, bo ostatecznie na mecie do awansu zabrakło aż 6,08 sek. Polki uzyskały jedenasty rezultat wszystkich trzech przedbiegów. W związku z brakiem awansu bezpośredniego do półfinałów musiały więc szukać swoich szans w repasażach. W nim spotkały się, jak się okazało, aż trzy dwójki z późniejszej walki o medale (Włochy, Rumunia i Polska) i całe szczęście, że pozostałe, czyli Japonki, Tajlandki i Bułgarki były zdecydowanie słabsze, całkowicie nie zawiązując walki o awans. Nasze zawodniczki ruszyły ostro ze startu, osiągając na pierwszym punkcie kontrolnym pomiaru czasu po 500 m. przewagę aż 2,77 sek. nad drugą dwójką. Niestety okazało się że to było za ostro, bo po potem zaczęły tracić najpierw przewagę, a potem kolejno miejsca. Zajęły ostatecznie trzecie premiovane awansem do półfinału miejsce, ale straty do pierwszych Rumunek i drugich Włosek były duże (odpowiednio 8,25 i 5,13 sek.), a i czwarte w tym wyścigu Japonki zmniejszyły poważnie swoją stratę do Polek, z 8,30 do 3,7 sek. Nasze zawodniczki uzyskały czwarty rezultat obu repasaży i nic nie wróżyło tak dobrej ich postawy w wyścigu półfinałowym. Z pięciu debli będących ich przeciwniczkami, z trzema już przegrały w tych mistrzostwach, choć od Hiszpanek miały w repasażu zdecydowanie lepszy rezultat czasowy. Były

jeszcze Chinki, które były wprawdzie w przedbiegu drugie, ale uległy tam jedynie zdecydowanym faworytkom tej konkurencji – dwójce Nowej Zelandii, a bezwzględny czas w porównaniu z Polkami miały o ponad 6 sek. lepszy. W półfinale nasze zawodniczki ruszyły ze startu spokojniej w stawce, a różnica czasu po 500 m pomiędzy drugimi w tym momencie Chinkami, a szóstymi Polkami wynosiła 1,63 sek. Od startu podobnie jak nasze zawodniczki, w poprzednich wyścigach zaszalały Niemki, płacąc za to na mecie dopiero piątym miejscem i brakiem kwalifikacji do finału A. Na 500 m przed metą na czoło wyścigu zdecydowanie wysforowały się Chinki i Rumunki, a o trzecie miejsce zapowiadała się ostra walka pomiędzy Niemkami, Greczynkami i Polkami, a różnica pomiędzy nimi wynosiła jedynie 0,35 sek. Z tej rywalizacji zwycięsko wyszły nasze zawodniczki, które tym razem zaprezentowały niezwykle skuteczny finisz. Uzyskały najlepszy czas ostatniej pięćsetki z całej stawki i awansowały do finału wyprzedzając czwarte Greczynki o 0,76 sek., a zawiedzione i zmęczone Niemki aż o 4,06 sek.

W finale niestety codzienne mordercze starty, a szczególnie ten półfinałowy, dały się we znaki naszym zawodniczkom. Praktycznie od startu nie nawiązywały żadnej walki o strefę medalową płynąc do półmetka na piątym, a potem na szóstym miejscu. Na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu co 500 m traciły do strefy medalowej kolejno 2,18 - 3,96 – 6,87 i 9,11 sek.

Pomimo niezbyt udanego początku mistrzostw (przedbiegi) i końca (finał) start polskiej osady należy uznać za udany. Był to pierwszy awans do finału A polskiej osady w tej konkurencji od 2007 roku, kiedy to Polki w składzie W. Deresz i K. Widun zdobyły złoty medal. K. Wełna i P. Wydrych mają przed sobą jeszcze rok startów w kategorii młodzieżowej, a uzyskane w tym roku doświadczenie powinno zaprocentować w przyszłości i w przyszłym roku osada w tym składzie powinna walczyć o jeden z medali w kategorii młodzieżowej. Muszą jednak obie podnieść swój indywidualny poziom sportowy oraz umiejętność mądrego taktycznie rozgrywania wyścigów.

5. DWÓJKA PODWÓJNA KOBIEC BW2x

Skład osady:

Styła Julia

Smyrak Karolina

Wiek:

21 lat

19 lat

Klub:

AZS AWF Kraków

AZS AWF Kraków

Trener klubowy:

Wójcik-Pietruszka Iwona

- AZS AWF Kraków

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban

Prognoza wynikowa:	V-VII miejsce
Zadanie wynikowe:	do VIII miejsca
Ostateczny wynik:	IX miejsce

W tej konkurencji wystartowało 15 dwójek, a więc zastosowano identyczny system eliminacji jak opisywany w przypadku męskiej czwórki podwójnej.

Wśród zgłoszonych dwójek teoretycznie najmocniejsze zawodniczki w swoich składach mieli:

- Rumunki - ubiegłoroczne Młodzieżowe Mistrzyni Świata w tej konkurencji, złote medalistki Młodzieżowych Mistrzostw Świata 2013 roku w czwórce podwójnej. Obie zawodniczki startowały już też w głównych imprezach senierek, ale na razie bez większego powodzenia. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Seniorek w Amsterdamie były czternaste w deblu, a w tym roku siedemnaste. W tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorek w Poznaniu także w deblu były dopiero piętnaste
- Nowozelandki - obie zawodniczki zdobyły brązowy medal w ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w czwórce podwójnej
- Holenderki - dwójka złożona z siódmej skifistki z ubiegłego roku z Varese i srebrnej medalistki w czwórce podwójnej Mistrzostw Świata Juniorek w ubiegłym roku
- Brytyjki - jedna zawodniczka ze srebrnej ósemki w ub. Roku w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata, a druga z piątej czwórki podwójnej tych samych mistrzostw
- Białorusinki - to wicemistrzyni świata juniorek w jedynce w 2012 roku ze złotą medalistką ubiegłorocznych młodzieżowych Igrzysk Olimpijskich w jedynce
- Niemki - to medalistki mistrzostw świata juniorek z poprzednich lat

Polskę reprezentowały czołowe zawodniczki reprezentacji narodowej juniorek ostatnich lat. Karolina Smyrak pływała w dwójce bez sterniczki, która w ubiegłym roku była czwarta w Mistrzostwach Europy Juniorek i piąta w Młodzieżowych Regatach Olimpijskich, a Julia Styła zdobyła w czwórce bez sterniczki brązowy medal Mistrzostw Europy Juniorek 2012 roku i czwarte miejsce Mistrzostw Świata Juniorek 2013 roku. W ubiegłym roku startowała w ósemce w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata, która zajęła szóste miejsce. W tegorocznych startach kontrolnych krajowych i zagranicznych obie zawodniczki zajmowały następujące miejsca.

ZAWODY KRAJOWE**31.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wiosłarskim - Szczecin**

Karolina Smyrak	XVIII miejsce (VII miejsce w grupie U23)
Julia Styła	nie startowała

8.04 Wiosenne Regaty Długodystansowe - Warszawa

Karolina Smyrak	XIV miejsce (V miejsce w grupie U23)
Julia Styła	XV miejsce (VI miejsce w grupie U23)

18-19.04 Mistrzostwa Polski Seniorów w jedynekach i dwójkach bez sterniczki - Poznań

Karolina Smyrak XIV miejsce (V miejsce w grupie U23)

Julia Styła XIX miejsce (X miejsce w grupie U23)

ZAWODY MIĘDZYNARODOWE

6-7.06 Regaty Międzynarodowe - Ratzeburg

I dzień II miejsce (startowało siedem osad w biegu łączonym senierek i U23)

Skład: O. Michałekiewicz, K. Zillmann

II dzień VI miejsce (startowało dziesięć osad w biegu łączonym senierek i U23)

Skład: K. Smyrak, M, Wieliczko

Młodzieżowa dwójka podwójna kobiet w tym sezonie startowała jedynie w Regatach Międzynarodowych w Ratzeburgu, jednak w zupełnie innych składach, ponieważ podstawową osadą budowaną pod kątem mistrzostw świata była czwórka podwójna. Ze względu na kwalifikacje do czwórki i selekcję zawodniczek podczas zawodów w dwójce startowała jedynie Karolina Smyrak w składzie z Martą Wieliczko i przegrały jedynie z załogami z Niemiec.

Karolina Smyrak to tegoroczna maturzystka, dlatego nie brała udziału w całym cyklu szkolenia. Natomiast Julia Styła od początku budowania osady pływała z dobrymi wynikami w czwórce podwójnej, w której jednak ostatecznie zastąpiła ją Marta Wieliczko.

W tegorocznych mistrzostwach polska dwójka wystartowała trzykrotnie - w repasażu, w półfinale i w finale B.

W biegu eliminacyjnym osada uzyskała 3 miejsce dość wyraźnie przegrywając z osadą Nowej Zelandii i Węgier. Dało to dziewczynom awans do półfinału. Po analizie czasów z pozostałych przedbiegów i repasażów awans do finału A stał się mało prawdopodobny. Uzyskały bowiem dopiero dziesiąty rezultat wszystkich trzech przedbiegów i zdecydowanie najślabszy ze wszystkich dwójek uzyskujących bezpośredni awans do półfinałów. W tym przedbiegu za Polkami przypląnęły jedynie dwie najślabsze dwójki tych mistrzostw - Mołdawii i Bułgarii. Natomiast z dwójkami, które przypląnęły przed nimi - Nowej Zelandii i Węgier przegrywały od startu zdecydowanie, powiększając jedynie na każdym punkcie pomiaru czasu co 500 m odległość kolejno 2,67-6,77-11,34 i 16,57 sek. do pierwszych na mecie Nowozelandek i 2,19-3,73-5,46-7,45 do drugich Węgierek.

W biegu półfinałowym - było lekko pod boczny wiatr, a przed osadą postawiony był jeden cel, aby nie pozwolić uciec reszcie osad na samym początku jak to zrobiły w przedbiegu tylko trzymać się w stawce do tysiąca a później spróbować nawiązać walkę o miejsce dające awans do finału A. Dziewczyny wytrzymały zakładaną jazdę do 750 m od startu a później z chwytu na chwyt zaczęły słabnąć i w rezultacie awans stał się niemożliwy.

Zajął ostatecznie piąte miejsce w swoim półfinale z bardzo dużą stratą 21,36 sek. do trzeciego premiowanego awansem do półfinału miejsca. Uzyskały przy tym dziesiąty rezultat obu półfinałów, co teoretycznie dawało im szansę na miejsce w środku finału B.

Finał B w ich wykonaniu był może nieco lepszy od poprzednich, ale i tak nie pozwolił im na zrealizowanie założonych zadań, aby uplasować się w pierwszej ósemce mistrzostw. Polki od startu do mety płynęły na trzeciej pozycji, ale trzeba przyznać, że na finiszu próbowały zaatakować słabnące, a płynące przed nimi Węgierki, zmniejszając różnice z 5,95 sek. Na 500m przed metą do 3,95 sek. Z Węgierkami startowały w tych mistrzostwach w każdym wyścigu i w

finale B była to zdecydowanie najmniejsza różnica (w przedbiegu było 7,45 sek., w półfinale 9,48 sek., a w finale B 3,45 sek.).

W/w osada w trakcie przygotowań do MŚ podczas przejazdów kontrolnych na dystansach 1500, 1000 i 500 m uzyskiwała czasy średnie lepsze niż w trakcie regat głównych.

Obie zawodniczki (K. Smyrak i J. Styła) są podobnych parametrów somatycznych i fizycznych, cechuje je duża waleczność i charakter do ciężkiej pracy. Obie są też bardzo wszechstronne - potrafią wiosłować zarówno na krótkim jak i na długim wiośle.

Mimo chęci i walecznemu charakterowi obu zawodniczek nie podołały trudom regat głównych. Nie ma, co ukrywać, że osada potwierdziła, że sam waleczny charakter i chęci nie wystarczą do zrealizowania postawionych przed nimi zadań. Wartości średnie sprawdzianów i badań wykonanych w trakcie BPS odbiegały dość wyraźnie od wartości średnich osady 4x KB, do której obie zawodniczki pretendowały.

W trakcie przygotowań szlakowa Julia Styła borykała się „rwą barkową”, co spowodowało wykluczenie jej na 4 treningi z realizacji planu. Mimo braków fizycznych i somatycznych osadzie nie można odmówić chęci walki. Wielkie zaangażowanie, motywacja i krytyczna samoocena każdej zawodniczki powodowała szybką reakcję na rzucane ze strony trenera uwagi, co zaowocowało zdecydowaną poprawą wizualną osady- umiejętności techniczne.

Należy mieć nadzieje, że jeśli zawodniczki będą kontynuować swoją pracę nad możliwościami fizycznymi – wytrzymałość, siła to z takimi umiejętnościami technicznymi oraz tak mocno rozwiniętymi cechami wolicjonalnymi mogą w przyszłym roku stanowić o sile osady, w której ewentualnie się znajdą.

Zawodniczki dwójki podwójnej są obecnymi najlepszymi w grupie młodzieżowej po tych, które wiosłowały w złotej czwórce. Biorąc pod uwagę brak wartościowego zaplecza, także w grupie juniorskiej, konieczne jest szukanie rozwiązań pozwalających na szkolenie centralne i naukę rywalizacji na najwyższym poziomie. Niestety tym razem zabrakło trochę przygotowania fizycznego i doświadczenia, aby znaleźć się w finale. Szanse na to były też mniejsze ze względu na maturę K. Smyrak, dlatego nie mogła w pełni uczestniczyć w szkoleniu, czy drobne dolegliwości bólowe J. Styły związane z kontuzją.

6. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN BLM2x

Skład osady:

Stasiewicz Łukasz

Zapał Jarosław

Wiek:

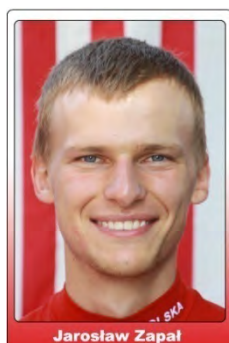
21 lat

20 lat

Klub:

AZS AWFIS Gdańsk

AZS AWFIS Gdańsk

Trener klubowy:

Buliński Piotr - AZS AWFIS Gdańsk

Trener prowadzący w reprezentacji:

Konecki Przemysław

Prognoza wynikowa:	VI-IX miejsce
Zadanie wynikowe:	do VIII miejsca
Ostateczny wynik:	X miejsce

Była to najliczniej obsadzona konkurencja tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata. Zgłoszono do niej 28 dwójek. W związku z tym najpierw rozegrano pięć przedbiegów, z których po cztery pierwsze osady uzyskiwały bezpośredni awans do ćwierćfinałów. Pozostali wystartowali w dwóch repasach, z których po dwie pierwsze dwójki uzupełniły 24-osadową stawkę ćwierćfinałową. Pozostali ścigali się na końcu w finale E celem ustalenia miejsc 25-28. Z czterech ćwierćfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły półfinały A/B, a pozostali półfinały C/D. Z dwóch półfinałów A/B po trzy pierwsze dwójki stawały do walki o medale w finale A, a pozostali w finale B o podział miejsc 7-12. Z dwóch półfinałów C/D po trzy pierwsze osady utworzyły w finale C stawkę walczącą o podział miejsc 13-18, pozostali w finale D o miejsca 19-24.

Teoretycznie najmocniejszymi w całej stawce wydawali się być:

- Niemcy z siódmym w ubiegłorocznych mistrzostwach skifistą wagi lekkiej, tegoroczni zwycięzcy regat międzynarodowych w Essen i Ratzeburgu.
- Holendrzy to zawodnicy szóstej czwórki podwójnej wagi lekkiej ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Seniorów w Amsterdamie.
- Czesi – szósta dwójka, w tym samym składzie, ubiegłorocznych mistrzostw młodzieżowych w tej konkurencji.
- Podobnie Ukraina i Serbia, były w ubiegłym roku odpowiednio na siódmym i dwunastym miejscu.
- Węgry, ale tylko jeden zawodnik zajął w ubiegłym roku piąte miejsce w tej samej konkurencji.
- Szwajcarzy – w ubiegłym roku startowali w ósmej czwórce bez sternika wagi lekkiej Młodzieżowych Mistrzostw Świata.

Polskę reprezentowali zawodnicy, dla których był to pierwszy start w imprezie rangi mistrzowskiej. W tegorocznych startach kontrolnych zajmowali kolejno miejsca:

ZAWODY KRAJOWE**31.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wiosłarskim - Szczecin**

Łukasz Stasiewicz	IX miejsce (I miejsce w grupie U23)
Jarosław Zapał	nie startował

8.04 Wiosenne Regaty Długodystansowe - Warszawa

Łukasz Stasiewicz	VII miejsce (I miejsce w grupie U23)
Jarosław Zapał	IX miejsce (II miejsce w grupie U23)

18-19.04 Mistrzostwa Polski Seniorów w jedynkach i dwójkach bez sterniczki - Poznań

Łukasz Stasiewicz VI miejsce (I miejsce w grupie U23)

Jarosław Zapał IX miejsce (II miejsce w grupie U23)

ZAWODY MIĘDZYNARODOWE

16-17.05 Regaty Międzynarodowe - Essen

I dzień VI miejsce (na 11 startujących osad)

II dzień II miejsce (na 10 startujących osad)

6-7.06 Regaty Międzynarodowe - Ratzeburg

I dzień III miejsce (na 11 startujących osad w biegu łączonym seniorów i U23)

II dzień II miejsce (na 10 startujących osad)

W Płowdiw nasza dwójka wystartowała czterokrotnie. W przedbiegu, w ćwierćfinale, półfinale i finale B.

W przedbiegu, teoretycznie słabszym, wystartowali z Hiszpanami (ostatecznie VI miejsce w tych mistrzostwach), Chorwacją (XXI m.), Turcją (XIII m.), Tajlandią (XXII m.) i USA (XXV m.). Od startu na prowadzenie wyszli Hiszpanie, a nasza dwójka za nimi na drugiej pozycji i te dwie osady spokojnie dopłynęły do mety z ponad 10 sek. przewagą nad trzecimi Chorwatami kwalifikując się bezpośrednio do ćwierćfinałów, uzyskując przy tym niestety słaby, dopiero osiemnasty rezultat wszystkich pięciu przedbiegów, na co w dużej mierze mieli wpływ bardzo słabi pozostali, obok Hiszpanów, przeciwnicy.

W ćwierćfinale nasza dwójka cały czas utrzymywała się w czołówce na miejscu premiowanym awansem do półfinału. W końcówce wyścigu na płynących na trzecim miejscu Japończyków mocno zaczęli napierać Norwegowie, przez co również nasi zawodnicy płynący na drugim miejscu musieli się bronić. Jednak utrzymali swoją pozycję ze stratą 2,77 sek. do zwycięskich Szwajcarów i ósmym czasem ćwierćfinałów awansowali do strefy półfinałowej.

Do startu w półfinale podeszli zdeprimowani wysokością stawki o którą walczą i od startu płynęli na ostatnim miejscu, dopiero w końcówce wyprzedzili Węgrów, którzy raczej odpuścili nie widząc możliwości awansu do finału. W ich wiosłowaniu widoczny był chaos i brak spójności. Wszelkie próby zmiany sytuacji były podejmowane raczej indywidualnie niż zespołowo. Zajęli piąte miejsce z dopiero jedenastym rezultatem obu półfinałów, tym bardziej, że zrezygnowali Węgrzy nie płynęli w półfinale do końca, co niezbyt optymistycznie wróżyło na czołowe miejsce w finale B.

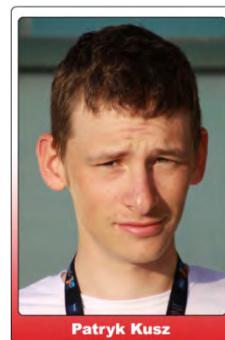
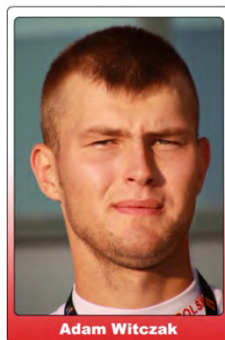
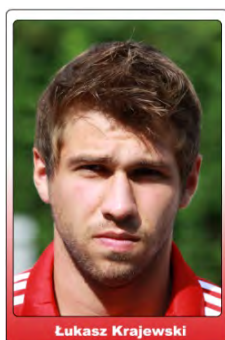
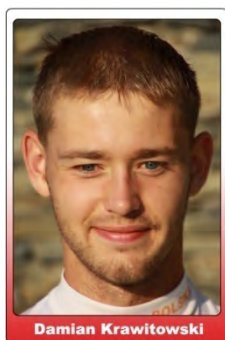
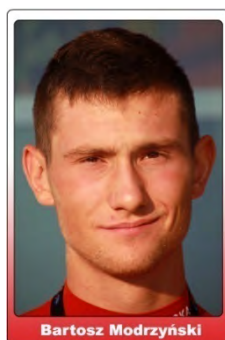
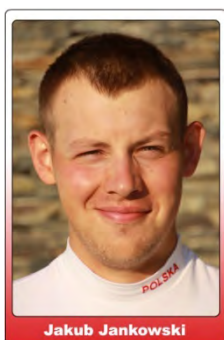
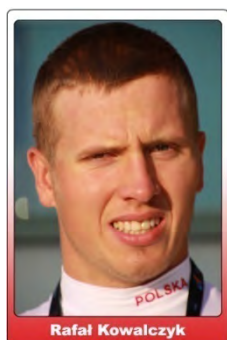
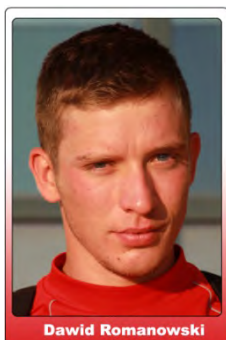
W nim już jednak nasi zawodnicy popłynęli lepiej technicznie ale rozegranie taktyczne wyścigu pozostawiało wiele do życzenia. Mocno zdeterminowani, po bardzo mocnym starcie objęli prowadzenie, które utrzymali tylko do ok. 700 metrów, później stopniowo opadali z sił dając się wyprzedzić kolejno dwójkom Serbów, Węgrów, Szwajcarów i Japończyków, których resztkami sił udało się im jeszcze dogonić i wyprzedzić o 0,04 sek. na ostatnich metrach.

Ostatecznie osada zajęła X miejsce. Popłynęła na miarę swoich aktualnych możliwości, które pod względem przygotowania fizycznego są na pewno na wyższym poziomie niż umiejętności techniczne i taktyczne. Brak doświadczenia, umiejętności rozkładu sił i rozgrywania wyścigu przy bardzo wyrównanym poziomie osad w pierwszym roku startów międzynarodowych i pierwszym starcie w imprezie rangi mistrzowskiej nie powinien być dużym zaskoczeniem. Obydwaj zawodnicy nie kończą jeszcze wieku młodzieżowca i mogą w przyszłym roku zdecydowanie poprawić swój wynik. Należy mieć nadzieję, że start w Płowdiw będzie dla nich odpowiednim doświadczeniem i nauką, które zaprocentują w przyszłości. Mimo że wyprzedzili aż osiemnaście osad, to jednak nie spełnili zadania wynikowego i za ten start, który był dla nich dużym przeżyciem i stresem nie mogą otrzymać oceny pozytywnej.

7. ÓSEMKA MĘŻCZYZN

BM8+

	Skład osady:	Wiek:	Klub:
	Romanowski Dawid	1993	AZS AWF Gorzów Wlkp.
	Kowalczyk Rafał	1993	AZS AWF Gorzów Wlkp.
	Jankowski Jakub	1996	BTW Bydgoszcz
	Modrzyński Bartosz	1996	BTW Bydgoszcz
	Leszczyński Karol	1993	AZS UMK Energa Toruń
	Krawitowski Damian	1995	AZS UMK Energa Toruń
	Krajewski Łukasz	1995	SMS/PTW Płock
	Witczak Adam	1994	PTW Płock
Sternik	Kusz Patryk	1995	AZS UMK Energa Toruń

Trenerzy klubowi:

Bata Piotr	- AZS AWF Gorzów Wlkp.
Badziągowski Marcin	- BTW Bydgoszcz
Lisewski Tomasz	- AZS UMK Energa Toruń
Szumański Mariusz	- AZS UMK Energa Toruń
Karolak Jacek	- SMS/PTW Płock

Trener prowadzący w reprezentacji:

Szumański Mariusz

Prognoza wynikowa:

Zadanie wynikowe:

Ostateczny wynik:

V-VIII miejsce

do VII miejsca

X miejsce

W tej konkurencji wioślarskiej zgłoszono w tym roku jedenaście osad. System eliminacji rozgrywania konkurencji był identyczny jak w przypadku opisanym w czwórkach podwójnych kobiet.

- W ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Varese na starcie stanęło dziesięć ósemek, a Polska była siódma
- W tym roku nie przywieźli swoich ósemek Australijczycy, Holendrzy i Nowa Zelandia
- Dodatkowo zgłosili je Rumuni, Francuzi, Chorwaci i Bułgarzy
- Podobnie jak w zeszłym roku swoje osady mieli Niemcy, Amerykanie, Rosjanie, Brytyjczycy, Włosi, Ukraińcy i Polacy
- W finale A z ubiegłorocznych finalistów pozostali jedynie Niemcy, Amerykanie i Anglicy. W poszczególnych ósemkach nastąpił szereg zmian
- W ósemkach USA, Włochów i Ukrainy pozostało tylko po dwóch zawodników z ubiegłorocznych składów
- W ósemce Rosji był jeden zawodnik z ubiegłorocznego składu
- W ósemce Rumunii wiosłowali między innymi srebrni medaliści w dwójce i czwórce bez sternika oraz finaliści ósemki i czwórki podwójnej ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Juniorów

W skład polskiej ósemki ze sternikiem zgłoszonej na Młodzieżowe Mistrzostwa Świata wchodzi czołowi młodzieżowi zawodnicy wiosł długi dobrani na podstawie wyników z Mistrzostw Polski Seniorów w dwójkach bez sternika, regat międzynarodowych w Ratzeburgu oraz przejazdów kontrolnych w Wałczu. W podanym powyżej składzie z ubiegłorocznej ósemki, która zajęła w Varese VII miejsce zostało tylko dwóch zawodników (Leszczyński i Krajewski). Jankowski i Modrzyński w ubiegłym roku zajęli XVIII miejsce Mistrzostw Świata Juniorów w dwójce bez sternika. Krawitowski w 2013 roku zdobył brązowy medal w czwórce bez sternika na Mistrzostwach Świata Juniorów w Trokach. Romanowski i Kowalczyk w 2011 roku zdobyli brązowy medal Mistrzostw Europy Juniorów w dwójce bez sternika i IX miejsce na świecie w czwórce bez sternika. Jedynie dla Witczaka start w Płowdiw będzie pierwszym startem w imprezie rangi mistrzowskiej.

W tegorocznych startach kontrolnych krajowych i zagranicznych zajmowali oni kolejno następujące miejsca.

ZAWODY KRAJOWE

31.01 Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim - Szczecin

Karol Leszczyński	8 miejsce (III miejsce w grupie U23)
Bartosz Modrzyński	43 miejsce (XIII miejsce w grupie U23)
Łukasz Krajewski	45 miejsce (XV miejsce w grupie U23)
Jakub Jankowski	47 miejsce (XVII miejsce w grupie U23)
Rafał Kowalczyk	56 miejsce
Damian Krawitowski	57 miejsce
Dawid Romanowski	nie startował
Adam Witczak	nie startował

8.04 Wiosenne Regaty Długodystansowe w dwójkach bez sternika - Warszawa

Jankowski/Modrzyński	VII miejsce (I miejsce w grupie U23)
Leszczyński/Hejmej	VIII miejsce (II miejsce w grupie U23)
Kowalczyk/Romanowski	X miejsce
Krawitowski/Jurczyk	XI miejsce
Witczak i Krajewski	nie startowali

18-19.04 Mistrzostwa Polski Seniorów w dwójkach bez sternika - Poznań

Kowalczyk/Romanowski	IX miejsce
Leszczyński/Hejmej	X miejsce
Krawitowski/Jurczyk	XII miejsce
Krajewski/Pawłowski	XIII miejsce
Jankowski/Modrzyński	XIV miejsce
Witczak	nie startował

ZAWODY MIĘDZYNARODOWE

16-17.05 Regaty Międzynarodowe - Essen

Ze względu na matury części kandydatów ósemka nie startowała

6-7.06 Regaty Międzynarodowe - Ratzeburg

I dzień	II miejsce (startowały trzy osady w biegu łączonym seniorów i U23)
II dzień	II miejsce (startowało osiem osad w biegu łączonym seniorów i U23)

Nasza ósemka w Płowdiu wystartowała trzykrotnie - w przedbiegu, w repasażu i w finale B. W przedbiegu mocno wyścig rozpoczęli prowadzący po 500m Francuzi. Potem już tylko atakowali Rumuni, mając trzy kolejne pięćsetki najlepsze z całej stawki, choć na półmetku jeszcze nieznacznie (0,51 sek.) prowadzili Anglicy. Na mecie Rumuni uzyskali nad drugimi Anglikami przewagę aż 5,45 sek. Nasza osada po pierwszych pięciuset metrach zajmowała III miejsce, po czym spadła na czwarte i w drugiej części dystansu próbowała nawiązać walkę z płynącymi na trzecim miejscu późniejszymi finalistami - Francuzami, do których systematycznie się zbliżała, zmniejszając stratę z 2,71 sek. na półmetku do 0,80 sek. na mecie. Choć to wszystko nie miało większego znaczenia, gdyż tylko zwycięzcy awansowali bezpośrednio do finału A. Polska ósemka uzyskała ósmy rezultat obu przedbiegów ze stratą 15,95 sek. do najlepszego, który uzyskali zwycięzcy drugiego przedbiegu - Niemcy, uznawani ogólnie za głównych faworytów do złotego medalu po dobrych startach w tegorocznych Pucharach Świata jako druga osada Niemiec.

Po czwartym miejscu i słabym rezultacie trudno już było na początku liczyć na dobry występ polskiej ósemki w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Płowdiu.

W repasażu tylko pięćset metrów nasza ósemka prowadziła walkę o awans do finału zajmując trzecie miejsce i tracąc w tym momencie 0,83 sek. do prowadzących Brytyjczyków. W dalszej części dystansu osada systematycznie zostawała z tyłu zostając na każdych pięciuset metrach 2,5-3,0 sek. do osady prowadzącej. Strata na mecie do drugiego premiowanego awansem do finału miejsca wyniosła 8,025 sek., a do zwycięskich niespodziewanie Rosjan 9,92 sek. Polacy osiągnęli szósty rezultat obu repasaży.

Po analizie wyścigów eliminacyjnych wydawało się, że ósme punktowane miejsce jest w zasięgu. Wskazywały na to wygrana z Chorwatami w przedbiegu 7,90 sek. i Ukraińcami w repasażu o 7,07 sek. oraz podwójne zwycięstwo z najślabszą w całej stawce osadą gospodarzy.

Jednak wyścig w finale B ósemki polskiej okazał się totalną katastrofą. W wyścigu tym, gdzie faworytami byli Włosi już na pierwszych pięciuset metrach naszą ósemką oprócz Włochów wyprzedzili o 1,06 sek. Ukraińcy, a jeszcze przed półmetkiem równiej płynący Chorwaci. Wszelkie próby reakcji na złą sytuację w torze i odpowiedzi na ataki innych osad w wykonaniu naszych zawodników były niezauważalne. Płynęli oni coraz wolniej, co pokazywały międzyczasy, nie nawiązując walki, jedynie indywidualnie szarpiąc się, co tylko pogarszało sytuację. Osada popłynęła zdecydowanie poniżej swoich i tak nie ocenianych zbyt wysoko możliwości. W ostatnim przejeździe kontrolnym w Wałczu w dniu wyjazdu przy lekkim sprzyjającym wietrze osada uzyskała czas 4:07,25 sek. na 1500 metrów, co daje średnią 1:22,41 sek. na 500 metrów. Czas ten wskazywał, że przy panujących w dniu finałów w Płowdiw warunkach tj. lekkim bocznym trzymającym wietrze są w stanie uzyskać czas w granicach 5:40-5:45, jednak popłynęli w czasie 5:50,82 sek. Przed każdym wyścigiem były przeprowadzane z zawodnikami długie rozmowy motywacyjne z ustalaniem taktyki na każdy z nich. Jednak po przedbiegu, w którym okazało się, że wejście do finału nie jest takie pewne jak niektórym z nich się wydawało, osada nie wykazywała się wolą walki taką chociażby jak w przedbiegu. Ustalana wcześniej taktyka realizowana była jedynie do 300-400 metrów.

Z perspektywy czasu trzeba stwierdzić, że całe szczęście, że to gospodarze - Bułgarzy, nie bacząc na ogólny obecny poziom swojego wioślarstwa, wystawili u siebie komplet osad, bo gdyby tak się nie stało to obecny skład polskiej ósemki młodzieżowej dokonałby historycznego dla Polski w tej konkurencji wydarzenia, zajmując ostatnie miejsce.

Już w trakcie selekcji zawodnicy kandydujący do osady wykazywali duże zróżnicowanie pod względem mocy. Najlepszy wynik w teście 2000m z dnia 31.05.2015 r. wynosił 5:53,0, a najgorszy 6:25,7 sek. średnia osady 6:13,6 sek. Także pod względem masy również było duże zróżnicowanie. Najlżejszy zawodnik podczas pobytu w Płowdiw ważył 81,7 kg, a najcięższy 108,5 kg. Poziom mocy jak i różnica masy zawodników nie preferowała osady ani w warunkach z wiatrem, ani tym bardziej pod wiatr. Dla sześciu zawodników był to pierwszy start w imprezie głównej kategorii młodzieżowej i doświadczenia wyniesione z wcześniejszych startów w juniorach były zupełnie czym innym o czym informowali sami zawodnicy. Jak pokazały rozegrane tydzień po finałach w Płowdiw Młodzieżowe Mistrzostwa Polski zawodnicy reprezentacyjnej ósemki wiedli prym, szczególnie w konkurencji dwójki bez sternika, w której rozgrywane są kwalifikacje do kadry, gdzie pięciu z nich zajęło trzy pierwsze miejsca z przyzwoitymi czasami, nawet jak na kruszwicki tor regatowy.

Brak zawodników z odpowiednim poziomem mocy (minimum 6:10), z roku na rok coraz słabsze wyniki osad długowiosłowych oraz coraz węższa grupa do selekcji świadczy o pogłębiającym się regresie w tej kategorii, podobnie jak było w latach 2011- 2012 z grupą wiosł krótkich. Start w Płowdiw polskiej ósemki, która popłynęła nawet poniżej swoich możliwości trzeba rozpatrywać w kategorii totalnej klęski. Należy mieć nadzieję, że ten start nie zniechęci zawodników, z których pięciu młodych może wystartować w następnych latach. Jednak, aby osiągnąć satysfakcjonujący wynik muszą wykonać jeszcze bardzo dużo pracy i podnieść swój indywidualny poziom sportowy, bowiem na zasilenie grupy wiosł długich wartościowymi zawodnikami z juniorów w najbliższej przyszłości nie ma za bardzo co liczyć. Ocena startu ósemki ze sternikiem w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Płowdiw może być jedynie zdecydowanie negatywna.

V. UWAGI I WNIOSKI

1. W tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Płowdiw wystartowała rekordowa ilość kobiet, przy tej samej, co w roku ubiegłym ilości osad kobiecych.
2. Polska już piąty rok z rzędu zgłasza do mistrzostw tą samą ilość - siedmiu osad. Wynika to z poziomu sportowego prezentowanego przez kandydatów do reprezentacji przy założeniu, że powinni oni kandydować do miejsca w pierwszej ósemce.
3. Polskie wioślarstwo we wszystkich zestawieniach statystycznych znajduje się w pierwszej dziesiątce państw na świecie w konkurencjach olimpijskich, bo do nich tylko przygotowujemy swoje załogi.
4. Dwa medale zdobyte w konkurencjach olimpijskich są w pewnym sensie standardem naszej reprezentacji młodzieżowej. Na jedenaście dotąd rozegranych Mistrzostw Świata od 2005 roku, aż pięć razy były dwa medale. Jeden raz cztery, jeden raz trzy i jeden raz jeden oraz dwukrotnie reprezentacja wracała bez medalu.
5. Podobnie w punktacji konkurencji olimpijskich od czasu rozgrywania Młodzieżowych Mistrzostw Świata tylko dwukrotnie w latach 2007 i 2008 reprezentacja młodzieżowa zdobywała więcej punktów niż w tegorocznych w Płowdiw.
6. Z siedmiu startujących w Płowdiw polskich osad cztery wypełniły postawione przed nimi zadania, w tym czwórka podwójna kobiet zdobywając złoty medal z tzw. „nawiązką” i trzy niestety nie zrealizowały swoich zadań.
7. Ogólnie należy stwierdzić, że był to dobry start zespołowy młodzieżowej reprezentacji jako całości, choć indywidualnie niektórzy wypadli słabo, a nawet jak w przypadku męskiej ósemki, tragicznie.
8. Należy zweryfikować poziom szkolenia w klubach i rywalizacji wewnętrznej w kraju, gdyż jest ona całkowicie nieadekwatna do poziomu rywalizacji międzynarodowej.
9. Nadal należy zdecydowanie zweryfikować nabór i selekcję w Szkołach Mistrzostwa Sportowego, a w ostatnich latach szczególnie w wioślach długich, zarówno kobiet jak i mężczyzn.